

SEANCE DU JEUDI 5 MARS 1981
VERGADERING VAN DONDERDAG 5 MAART 1981ASSEMBLEE
PLENAIRE VERGADERING

SOMMAIRE :

CONGES :

Page 1039.

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération) :

Page 1039.

M. Coen et consorts. — Proposition de loi sur l'inspection vétérinaire.**M. Bataille.** — Proposition de loi relative à la dispense du test tuberculinique.*Orateurs* : M. Bertrand, Mme Pétry, M. André, M. le Président, p. 1040.

Renvoi en commission, p. 1040.

Mme De Loore-Raeymaekers et consorts. — Proposition de loi relative à la protection contre les nuisances causées par l'éclairage artificiel.*Orateur* : M. Bertrand, p. 1040.**MM. De Bondt et Sweert.** — Proposition de loi octroyant à certains Belges d'origine polonaise les avantages reconnus aux anciens combattants de la guerre de 1940-1945.**M. Lutgen et consorts.** — Proposition de loi modifiant les articles 62bis et 93, § 1er, 4°, du Code des impôts sur les revenus.**Mmes Mayence-Goossens et Herman-Michielsens.** — Proposition de loi modifiant les lois coordonnées sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité.**M. Humblet et consorts.** — Proposition de loi portant modification de la loi du 29 mai 1959 modifiant la législation relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique, modifiée par la loi du 14 juillet 1975.**M. Lallemand.** — Proposition de loi modifiant la loi sur la révision du régime hypothécaire du 16 décembre 1851.

PROJETS DE LOI (Discussion) :

Projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980.

Discussion générale. — *Orateurs* : MM. De Seranno, rapporteur, Maes, Donnay, M. Chabert, ministre des Travaux publics et des Réformes institutionnelles, MM. Van Elsen, R. Gillet, p. 1041.

Discussion et vote des articles, p. 1044.

Ann. parl. Sénat — Session ordinaire 1980-1981
Parlem. Hand. Senaat — Gewone zitting 1980-1981

INHOUDSOPGAVE :

VERLOF :

Bladzijde 1039.

VOORSTELLEN VAN WET (Inoverwegingneming) :

Bladzijde 1039.

De heer Coen c.s. — Voorstel van wet betreffende de diergeneeskundige inspectie.**De heer Bataille.** — Voorstel van wet betreffende vrijstelling van de tuberculinetest.*Sprekers* : de heer Bertrand, Mevr. Pétry, de heer André, de Voorzitter, blz. 1040.

Verwijzing naar de commissie, blz. 1040.

Mevr. De Loore-Raeymaekers c.s. — Voorstel van wet tot bescherming tegen hinder veroorzaakt door kunstlicht.*Spreker* : de heer Bertrand, blz. 1040.**De heren De Bondt en Sweert.** — Voorstel van wet houdende toekenning aan Belgen van Poolse afkomst, van de voordelen toegekend aan de oud-strijders 1940-1945.**De heer Lutgen c.s.** — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 62bis en 93, § 1, 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen.**Mevrn. Mayence-Goossens en Herman-Michielsens.** — Voorstel van wet houdende wijziging van de gecoördineerde wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit.**De heer Humblet c.s.** — Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975.**De heer Lallemand.** — Voorstel van wet tot wijziging van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheeken.

ONTWERPEN VAN WET (Bespreking) :

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980.

Algemene bespreking. — *Sprekers* : de heren De Seranno, rapporteur, Maes, Donnay, de heer Chabert, minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen, de heren Van Elsen, R. Gillet, blz. 1041.

Beraadslaging en stemming over de artikelen, blz. 1044.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979.

Discussion et vote de l'article 1er réservé. — *Orateurs* : Mme Goor-Eyben, secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, adjoint au ministre de la Région bruxelloise, MM. De Seranno, Pede, p. 1047.

ORDRE DES TRAVAUX :

Page 1048.

PROJETS DE LOI (Vote) :

Projet de loi contenant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1981, p. 1049.

Projet de loi ajustant le budget du ministère de la Santé publique et de la Famille de l'année budgétaire 1980, p. 1049.

Projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979, p. 1049.

Projet de loi modifiant les articles 43 et 46 de la loi du 3 juillet 1978 relative aux contrats de travail, p. 1050.

Projet de loi accordant la naturalisation, p. 1050.

Projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980, p. 1050.

QUESTION ORALE DE M. VAN ELSSEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES SUR « L'ORGANISME PUBLIC POUR LES DECHETS NUCLEAIRES ET LES CONSEQUENCES EN CE QUI REGARDE LE CENTRE D'ETUDE DE L'ENERGIE NUCLEAIRE DE MOL » :

Orateurs : M. Van Elsen, M. Calewaert, ministre de l'Education nationale, p. 1051.

QUESTION ORALE DE M. RENARD AU PREMIER MINISTRE ET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LE TRANSFERT DU QUARTIER GENERAL DE LA FORCE D'INTERVENTION RAPIDE AMERICAINE DE FLORIDE EN BELGIQUE » :

Orateurs : M. Renard, M. D'Hooere, ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, p. 1051.

QUESTION ORALE DE MME PANNEELS-VAN BAELEN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS SUR « DES NOMINATIONS RECENTES FAITES A LA REGIE DES VOIES AERIENNES ET LE TRANSFERT DE SERVICES DE L'AEROPORT NATIONAL A BRUXELLES-CAPITALE » :

Orateurs : Mme Panneels-Van Baelen, M. Féaux, ministre des Communications, p. 1052.

INTERPELLATION (Discussion) :

Interpellation de M. Van Ooteghem au ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique sur « les irrégularités inouïes dans le secteur de l'expertise vétérinaire et les dangers qui en découlent pour la santé publique ».

Orateurs : MM. Van Ooteghem, Deconinck, Neuray, Bataille, Vanhaverbeke, M. D'Hooere, ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique, p. 1052.

INTERPELLATIONS (Demandes) :

Page 1060.

M. R. Gillet :

1. Au ministre des Finances sur « la nécessité de combler le vide juridique créé par l'arrêt de la Cour d'appel de Bruxelles, relatif à l'application de la loi de 1935, sur la sécurité du système bancaire belge »;

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Beraadslaging en stemming over aangehouden artikel 1. — *Sprekers* : Mevr. Goor-Eyben, staatssecretaris voor het Brussels Gewest, toegevoegd aan de minister van het Brussels Gewest, de heren De Seranno, Pede, blz. 1047.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN :

Bladzijde 1048.

ONTWERPEN VAN WET (Stemming) :

Ontwerp van wet houdende de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1981, blz. 1049.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Volksgezondheid en van het Gezin voor het begrotingsjaar 1980, blz. 1049.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse Gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979, blz. 1049.

Ontwerp van wet tot wijziging van de artikelen 43 en 46 van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten, blz. 1050.

Ontwerp van wet tot verlening van de naturalisatie, blz. 1050.

Ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980, blz. 1050.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN ELSSEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTRE VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « HET OPENBAAR ORGAAN BELAÏ MET DE NUCLEAIRE AFVAL EN DE GEVOLGEN HIERVAN VOOR HET STUDIECENTRUM VOOR KERNENERGIE TE MOL » :

Sprekers : de heer Van Elsen, de heer Calewaert, minister van Nationale Opvoeding, blz. 1051.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER RENARD AAN DE EERSTE MINISTER EN AAN DE MINISTRE VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE OVERBRENGING VAN HET HOOFDKWARTIER VAN HET AMERIKAANSE SNELLE INTERVENTIEKORPS VAN FLORIDA NAAR BELGIE » :

Sprekers : de heer Renard, de heer D'Hooere, minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid, blz. 1051.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. PANNEELS-VAN BAELEN AAN DE MINISTRE VAN VERKEERSWEZEN OVER « RECENTE BENOEMINGEN BIJ DE REGIE DER LUCHTWEGEN EN DE OVERPLAATSING VAN DIENSTEN VAN DE NATIONALE LUCHTWEGEN NAAR BRUSSEL-HOOFDSTAD » :

Sprekers : Mevr. Panneels-Van Baelen, de heer Féaux, minister van Verkeerswezen, blz. 1052.

INTERPELLATIE (Bespreeking) :

Interpellatie van de heer Van Ooteghem tot de minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid over « de ongehoorde wantoestanden op het gebied van de vleeskeuring en de gevaren hiervan voor de volksgezondheid ».

Sprekers : de heren Van Ooteghem, Deconinck, Neuray, Bataille, Vanhaverbeke, de heer D'Hooere, minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid, blz. 1052.

INTERPELLATIES (Verzoeken) :

Bladzijde 1060.

De heer R. Gillet :

1. Tot de minister van Financiën over « de noodzaak om het juridisch vacuüm op te vullen dat ontstaat is naar aanleiding van het arrest van het Hof van beroep van Brussel omtrent de toepassing van de wet van 1935 over de veiligheid van het Belgische bankwezen »;

2. Au ministre des Finances sur « ses déclarations, faites à l'extérieur du Parlement, au sujet de la situation financière de la Belgique, la nécessité d'informer d'abord le Parlement, et les responsabilités de cette situation ».

PROPOSITIONS DE LOI (Dépôt) :

Page 1060.

M. Van Herreweghe. — Proposition de loi modifiant les articles 7, 74, 75 et 78 de la loi électorale communale.

MM. Dalem et van Waterschoot. — Proposition de loi modifiant la loi du 24 décembre 1980 instaurant un subside spécifique en vue de promouvoir la construction et la rénovation d'habitations.

M. De Seranno. — Proposition de loi modifiant, en ce qui concerne la reprographie, la loi du 22 mars 1886 sur le droit d'auteur.

PROPOSITIONS DE LOI (Retrait) :

Page 1061.

M. Tilquin. — Proposition de loi tendant à interdire, en région wallonne, pour une durée de deux ans, les autorisations de bâtir ou de lotir en vue d'établir des parcs résidentiels ou de camping ou des villages de vacances.

M. Jorissen :

1. Proposition de loi portant suspension des procédures de remembrement à l'amiable en cours en pays flamand;
2. Proposition de loi complétant le Code forestier;
3. Proposition de loi organisant la lutte contre le bruit dans les immeubles habités;
4. Proposition de loi instaurant un registre national des biens immobiliers.

M. Deleek. — Proposition de loi limitant la consommation de friandises nuisibles à la santé.

Mme De Loore-Raeymaekers. — Proposition de loi créant une marque d'identification pour cavaliers.

M. van Waterschoot. — Proposition de loi tendant à encourager l'acquisition d'une habitation par l'octroi d'une intervention financière temporaire dans la charge hypothécaire de certains emprunteurs.

2. Tot de minister van Financiën over « zijn verklaringen, afgelegd buiten het Parlement, met betrekking tot de financiële toestand van België, de noodzaak om allereerst het Parlement in te lichten en de verantwoordelijkheden in dezen ».

VOORSTELLEN VAN WET (Indiening) :

Bladzijde 1060.

De heer Van Herreweghe. — Voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 7, 74, 75 en 78 van de gemeentekieswet.

De heren Dalem en van Waterschoot. — Voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 24 december 1980 tot instelling van een bijzondere toelage voor de bevordering van nieuwbouw en vernieuwbouw van woningen.

De heer De Seranno. — Voorstel van wet tot wijziging der auteurswet van 22 maart 1886 op het stuk van de reprografie.

VOORSTELLEN VAN WET (Intrekking) :

Bladzijde 1061.

De heer Tilquin. — Voorstel van wet houdende verbod om in het Waalse gewest voor de duur van twee jaar bouw- of verkavelingsvergunningen uit te reiken voor verblijfsparken, kampeerterreinen of vakantie dorpen.

De heer Jorissen :

1. Voorstel van wet tot opschorting van de lopende ruilverkavelingsprocedures in het Vlaamse land;
2. Voorstel van wet tot aanvulling van het Boswetboek;
3. Voorstel van wet tot het vermijden van geluidshinder in bewoonde gebouwen;
4. Voorstel van wet tot invoering van een rijksregister van onroerende goederen.

De heer Deleek. — Voorstel van wet tot beperking van het verbruik van schadelijk snoepgoed.

Mevr. De Loore-Raeymaekers. — Voorstel van wet tot invoering van een individueel herkenningssymbool voor ruiters.

De heer van Waterschoot. — Voorstel van wet tot aanmoediging van het verwerven van een woning door een tijdelijke tegemoetkoming in de hypothecaire last van sommige leningnemers.

PRESIDENCE DE M. LEEMANS, PRESIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER LEEMANS, VOORZITTER

MM. Mesotten et R. Gillet, secrétaires, prennent place au bureau.

De heren Mesotten en R. Gillet, secretarissen, nemen plaats aan het bureau.

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.

De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 14 h 10 m.

De vergadering wordt geopend te 14 u. 10 m.

CONGES — VERLOF

MM. Lahaye et de Wasseige, en raison d'obligations professionnelles; Lepaffe, empêché; Meunier et Carpels, en raison de devoirs administratifs; De Graeve, pour raison de santé, demandent d'excuser leur absence à la présente séance.

Afwezig met bericht van verhindering : de heren Lahaye en de Wasseige, wegens beroepsplichten; Lepaffe, belet; Meunier en Carpels, wegens ambtspllichten; De Graeve, wegens gezondheidsredenen.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking over de inoverwegingneming van de volgende voorstellen van wet :

1. Betreffende de diergeneeskundige inspectie (van de heer Coen c.s.); L'ordre du jour appelle la discussion sur la prise en considération des propositions de loi suivantes :

1. Sur l'inspection vétérinaire (de M. Coen et consorts);

Er werd een gunstig advies uitgebracht over de ontvankelijkheid van dit wetsvoorstel door de werkgroep « Bevoegdheidsproblemen ».

Vraagt iemand het woord ?

Quelqu'un demande-t-il la parole ?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Economische Aangelegenheden.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Economie.

2. Betreffende vrijstelling van de tuberculinetest (van de heer Bataille);

2. Relative à la dispense du test tuberculinique (de M. Bataille).

La parole est à M. Bertrand.

M. Bertrand. — Monsieur le Président, chers collègues, permettez-moi d'émettre quelques réflexions à propos de la prise en considération de la proposition de loi de notre collègue M. Bataille relative à la dispense du test tuberculinique que la commission ad hoc a renvoyée devant nous.

Mon propos n'est nullement de contester le travail de ladite commission, surtout que nous avons appris, et nous nous en réjouissons, l'excellent esprit de collaboration qui y règne entre les différents groupes.

Mais je pense que cette commission n'a peut-être pas été suffisamment attentive, Monsieur le Président, à deux éléments. Le premier, c'est que notre collègue M. Payfa, au demeurant médecin, a déposé sur le même objet une proposition de décret devant le conseil de communauté, proposition qui a été prise en considération et renvoyée en commission.

Alors, de deux choses l'une : une des deux assemblées s'est de toute évidence trompée car on ne peut pas traiter du même objet, ici au Sénat, et au conseil de communauté, en même temps. Il faudrait donc trancher. Je crois que la commission ad hoc devrait accepter, puisqu'elle se réunit tout à l'heure, à 15 heures, de revoir ce problème.

Il y a aussi un fait nouveau, à savoir les déclarations du ministre de la Santé publique à la tribune du Sénat mardi dernier, à l'occasion de la discussion de son budget, qui a confirmé que toute mesure de médecine préventive était, depuis la loi du 8 août 1980, article 5, paragraphe premier, de la compétence exclusive des conseils de communauté...

Voilà donc une déclaration qui me semble concerner cette proposition, relative à la dispense du test tuberculinique, qui est de toute évidence, une mesure de médecine préventive, donc communautaire.

Sans vouloir faire d'incident sur le sujet, mais pour respecter les compétences des uns et des autres, ce à quoi nous sommes tous également attachés, je voudrais vous demander sur ce point, Monsieur le Président, d'accepter de surseoir à la prise en considération jusqu'à ce que la commission qui se réunit tout à l'heure, ait pu l'apprécier. (Applaudissements sur les bancs FDF-RW.)

M. le Président. — La parole est à Mme Pétry.

Mme Pétry. — Monsieur le Président, chers collègues, je viens également à cette tribune dans un esprit très positif et dans ce contexte difficile d'application des lois du mois d'août qui posent aux assemblées nationales et communautaires un certain nombre de problèmes, au point qu'effectivement des commissions de travail spéciales doivent apprécier les compétences des uns et des autres.

La proposition de loi dont il est question doit dispenser de l'épreuve de la sensibilité cutanée certains élèves et enseignants qui peuvent produire un certificat établissant que ce test peut être dangereux pour eux.

Au niveau des textes, la proposition de loi a pour objet de compléter l'arrêté royal du 12 octobre 1964 fixant les conditions d'exercice de l'inspection médicale scolaire.

Cette matière relève du domaine général de la médecine préventive qui, d'après moi, fait partie des matières personnalisables aux termes de l'article 5, paragraphe 1er, de la loi spéciale de réformes institutionnelles du 8 août 1980. D'ailleurs, si l'on se réfère aux débats de la commission sénatoriale de Réforme des Institutions et au rapport relatif au projet 434, la médecine préventive comporte notamment le dépistage des maladies transmissibles et sociales. L'objet de la proposition de loi dont il est ici question s'inscrit donc dans les compétences de la communauté, puisqu'il s'agit de rendre facultatif un test, et non une vaccination, qui serait imposée par la loi nationale.

Comme M. Bertrand vient de le rappeler à cette tribune, c'est en conséquence de cette analyse et de cette vision du problème que le Conseil de la communauté française a pris dernièrement en considération la proposition de décret déposée par M. Payfa, à laquelle il vient d'être fait allusion.

Monsieur le Président, chers collègues, sans vouloir polémiquer et hors de tout esprit d'opposition ou de majorité à cet égard, je me joins

au vœu de M. Bertrand et je pense qu'il serait sage de demander au groupe de travail du Sénat de revoir plus attentivement sa position, en fonction d'éléments qui lui auraient peut-être échappé.

Il faut évidemment déterminer à qui cette compétence revient de droit, mais la proposition de M. Payfa est déjà soumise pour étude à la commission du conseil de la communauté. Il était donc utile que nous vous signalions aujourd'hui cette situation. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — La parole est à M. André.

M. André. — Monsieur le Président, j'interviendrai dans le même esprit que M. Bertrand et Mme Pétry.

En principe, j'aurais souhaité que la technique de filtrage instituée au Sénat puisse aboutir à la prise en considération par notre assemblée de cette proposition, à la suite de l'avis favorable de la commission ad hoc. Je ne souhaite pas non plus faire de polémique. Il faut dire cependant que de grands problèmes se posent en ce qui concerne les compétences respectives. Ils continueront à se poser pendant des mois et peut-être des années. Il s'impose donc de bien les analyser. Il ne faudrait pas que, dès le départ, certains estiment que les problèmes de compétences doivent se résoudre en tirant d'un côté, alors que d'autres prétendent qu'on arrivera à la solution en tirant de l'autre côté. Cela me semble une mauvaise manière de travailler.

Mme Pétry. — D'accord !

M. André. — C'est pourquoi, avec l'accord du membre de mon groupe qui a déposé cette proposition de loi, contradictoire, en effet, au niveau des compétences, avec la proposition de décret déposée au Conseil de la communauté française, j'accepte que l'on postpose l'examen de ce texte en ce qui concerne la compétence. Je voudrais cependant demander que cet examen n'ait pas lieu cet après-midi. En effet, il ne faudrait pas que l'examen relatif aux compétences respectives ait lieu au niveau du Sénat *ab irato*, c'est-à-dire à propos du fait que la proposition n'a pas été prise en considération.

Je reviens à ce que j'ai dit au départ : il m'avait semblé que ce que la commission ad hoc acceptait comme positif devait être normalement adopté par l'assemblée. Il n'en est hélas ! pas ainsi.

J'accepte la remise mais, de grâce, prenons le temps d'un examen du problème dans sa profondeur. (Applaudissements sur les bancs de la majorité.)

M. le Président. — La parole est à Mme Pétry.

Mme Pétry. — Monsieur le Président, M. André a tout à fait raison lorsqu'il demande qu'on ne procède pas, tout à l'heure et en grande hâte, à un examen complémentaire de cette question. D'ailleurs, d'autres initiatives pourraient être prises dans le but d'arriver à une meilleure coordination en ce qui concerne l'analyse des compétences. C'est un travail très difficile et nous sommes payés pour le savoir, n'est-ce pas, Monsieur André ? Je tiens à souligner que je suis sensible à la discussion qui a lieu ici sur cette matière.

M. le Président. — Je vous propose la remise de la prise en considération.

La commission doit se réunir cet après-midi à 15 heures; nous pourrions y exposer nos points de vue quant à la procédure à suivre dans les prochaines semaines.

Jusqu'ici nous avons pu coordonner le travail dans un esprit tout à fait objectif, de compréhension mutuelle, et sans arrière-pensée d'ordre politique. Nous pouvons continuer dans cet esprit.

Notre but à tous est d'appliquer la loi que nous avons votée en août 1980.

La parole est à Mme Pétry.

Mme Pétry. — Nous nous rendons compte que finalement chacun fait le travail de son côté. J'ai pris la parole pour souligner justement la nécessité de coordonner les travaux des deux assemblées afin de leur permettre d'acquiescer une plus grande rapidité d'action.

De heer Pede. — Wij hebben toch niets te doen tegenwoordig.

M. le Président. — La troisième proposition de loi à prendre en considération est relative à la proposition contre les nuisances causées par l'éclairage artificiel (de Mme De Loore-Raeymaekers et consorts).

Het derde voorstel van wet in overweging te nemen betreft de bescherming tegen hinder veroorzaakt door kunstlicht (van Mevr. De Loore-Raeymaekers c.s.).

La parole est à M. Bertrand.

M. Bertrand. — Monsieur le Président, les premières réactions de mon groupe avaient été de contester la compétence et les conclusions de la commission ad hoc.

En effet, on pourrait considérer à juste titre que ces nuisances causées par l'éclairage artificiel relèvent de l'environnement, matière régionale, ou encore de la protection de la santé, matière communautaire.

Cependant, à l'occasion de notre réunion de groupe, nous nous sommes livrés à un examen plus approfondi du texte et nous nous rangeons à la conclusion de la commission ad hoc, compte tenu qu'il s'agit ici d'énoncés de normes, de caractère national pour lesquelles le législateur national, donc le Sénat, reste compétent.

De Voorzitter. — Vraagt nog iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il encore la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Affaires sociales.

De volgende voorstellen van wet moeten dus nog in overweging genomen worden :

Les propositions de loi suivantes doivent encore être prises en considération :

4. Houdende toekenning aan Belgen van Poolse afkomst, van de voordelen toegekend aan de oud-strijders 1940-1945 (van de heren De Bondt en Sweert);

4. Octroyant à certains Belges d'origine polonaise les avantages reconnus aux anciens combattants de la guerre de 1940-1945 (de MM. De Bondt et Sweert);

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Sociale Aangelegenheden.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Affaires sociales.

5. Tot wijziging van de artikelen 62bis en 93, § 1, 4°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen (van de heer Lutgen c.s.);

5. Modifiant les articles 62bis et 93, § 1er, 4°, du Code des impôts sur les revenus (de M. Lutgen et consorts);

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Financiën.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission des Finances.

6. Houdende wijziging van de gecoördineerde wetten op de verwerving, het verlies en de herkrijging van de nationaliteit (van Mevrn. Mayence-Goossens en Herman-Michielsens);

6. Modifiant les lois coordonnées sur l'acquisition, la perte et le recouvrement de la nationalité (de Mmes Mayence-Goossens et Herman-Michielsens);

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

7. Houdende wijziging van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van de wetgeving betreffende het bewaarschoolonderwijs, het lager, middelbaar, normaal-, technisch en kunstonderwijs, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1975 (van de heer Humblet c.s.);

7. Portant modification de la loi du 29 mai 1959 modifiant la législation relative à l'enseignement gardien, primaire, moyen, normal, technique et artistique, modifiée par la loi du 14 juillet 1975 (de M. Humblet et consorts);

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor het Onderwijs en de Wetenschap.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de l'Enseignement et de la Science.

8. Tot wijziging van de wet van 16 december 1851 op de voorrechten en hypotheek (van de heer Lallemand).

8. Modifiant la loi sur la révision du régime hypothécaire du 16 décembre 1851 (de M. Lallemand).

Vraagt iemand het woord?

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Het voorstel van wet is dus in overweging genomen; het wordt verwezen naar de commissie voor de Justitie.

La proposition de loi est donc prise en considération; elle est renvoyée à la commission de la Justice.

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980

Algemene beraadslaging en stemming over de artikelen

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTERE DES TRAVAUX PUBLICS DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1980

Discussion générale et vote des articles

De Voorzitter. — Aan de orde is de bespreking van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980.

Nous abordons l'examen du projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980.

De algemene beraadslaging is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer De Seranno, rapporteur. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik verwijs naar mijn verslag, te meer daar wij weldra de begroting voor 1981 zullen bespreken.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Maes.

De heer Maes. — Mijnheer de Voorzitter, Heren Ministers, Dames en Heren, alhoewel wij het hier slechts over de aanpassing van de begroting 1980 hebben, zouden er bij deze gelegenheid toch heel wat zaken te berde kunnen worden gebracht. Daar wij echter binnen afzienbare tijd hier de begroting 1981 zullen kunnen behandelen, zal ik het deze keer zo kort mogelijk houden en mij beperken tot enkele opmerkingen.

In de eerste plaats zou ik willen zeggen dat wij in de voorbije jaren steeds van oordeel geweest zijn dat onder meer maar zeker niet in het minst, op de begroting Openbare Werken belangrijke besparingen en bezuinigingen mogelijk waren, zonder dat daardoor de werkgelegenheid en de economie noemenswaardige schade zouden lijden. Ik heb deze mening herhaaldelijk op deze tribune verkondigd, echter zonder veel resultaat.

Thans is het zover gekomen dat, spijtig genoeg door eerder ongelukkige omstandigheden gedwongen, de regering toch tot een aantal bezuinigingsmaatregelen diende over te gaan en wij zouden dit derhalve met enig leedvermaak kunnen vaststellen, ware het niet dat de context, waarin thans deze maatregelen getroffen worden ons zelfs dat plezier niet gunt. Grosso modo zouden wij dus vanuit de oppositie met de thans voorgestelde aanpassingen kunnen akkoord gaan, ware het niet dat daarbij onzes inziens toch weer een paar onevenwichten komen kijken.

Zo wordt enerzijds door artikel 32.06 een bijkrediet van 200 miljoen geactiveerd, zogezegd voor het « Office de la Navigation », maar in feite bestemd voor de herstelling van de rivierboorden en dijken in Wallonië. Anderzijds wordt onder artikel 01.07 een vermindering van 1 045 miljoen geactiveerd inzake de versterking van de dijken in Vlaanderen. Laatstgenoemd bedrag moet in de eerste plaats blijkbaar het bijkrediet van 950 miljoen op artikel 73.08 voor de werken in Zeebrugge meer dan compenseren.

In dit verband kunnen wij desnoods wel de uitleg aanvaarden dat het bijkrediet van 200 miljoen voor Wallonië noodzakelijk was wegens schade aan de dijken enzovoort, veroorzaakt tijdens een storm op de ongeluksdag van 21 juli, maar wij kunnen veel minder de verantwoording van de minister aanvaarden wat de vermindering van 1 045 miljoen voor de dijkenversterking in Vlaanderen betreft. Deze komt hierop neer dat rekening houdend met de overdracht van kredieten van vorige jaren het beschikbaar bedrag tot 2,7 miljard opliep, dit wil zeggen dat het ruim voldoende was voor de uitvoering van de in 1980 voorziene werken.

In klare taal komt deze uitleg hierop neer dat er in de voorbije paar jaren dus — alle stellige beloften ter zake ten spijt — inzake de dijkenversterkingswerken in Vlaanderen een zeer belangrijke achterstand werd opgelopen. Dat dit vast en zeker te betreuren valt en voor ons onaanvaardbaar is moge blijken uit de dijkbreken die zich ook in de recente maanden weer voordeden, zij het dan ook gelukkig met minder ernstige gevolgen dank zij de eerder gunstige weersomstandigheden.

Een tweede opmerking gaat over de rubriek « diversen » van het « Prioritair Infrastructuur Programma ». Ook daar werd een vermindering van bijna 600 miljoen doorgevoerd en struikelen wij niet over de uitgave van 359 miljoen ten voordele van het Instituut voor radioelementen te Fleurus, in de veronderstelling althans dat deze uitgave gewettigd was, maar wel struikelen wij over de 8 700 000 frank besteed voor de studie inzake de vernieuwing van het waterleidingsnet in de streek van Charleroi. Deze uitgave hoort onzes inziens duidelijk niet thuis op de nationale begroting van Openbare Werken, terwijl de aanleg van pijpleidingen en van de afvoerleiding voor het zoute water vanuit Couillet — ook twee punten van het fameuze Pip-plan — ook met de grootste twijfels over hun noodzaak, opnieuw onder de loupe moeten worden genomen.

Tenslotte, maar niet in het minst, wil ik het bij deze gelegenheid nog even hebben over de opmerkingen van het Rekenhof met betrekking tot het departement van Openbare Werken.

Vooraf wil ik echter op Chinese — of is het Russische — manier aan zelfkritiek doen. Ik moet inderdaad ootmoedig bekennen dat ik alle boeken van het Rekenhof die in de voorbije jaren zijn verschenen niet allemaal grondig heb doorgenomen, sommigen zelfs maar half gelezen en dit met de klassieke verontschuldiging van gebrek aan tijd. Er bestaat een gezegde dat verbiedt *mea culpa* op andermans borst te kloppen, maar toch heb ik het sterk vermoeden dat de meeste collega's in hetzelfde bedje ziek zijn, want ook zij hebben blijkbaar de boeken van het Rekenhof niet gelezen ofwel — maar dat zou nog erger zijn — hebben zij ze wel gelezen maar erover gezwezen. Ik kan mij trouwens best inbeelden dat het voor de ambtenaren van het Rekenhof die, dat mag ook wel eens worden gezegd, ondanks dit alles, zeer degelijk werk blijven leveren, het vaak erg frustrerend moet zijn, vast te stellen hoe weinig gevolg er aan hun werk wordt gegeven en hoe weinig er met hun opmerkingen rekening wordt gehouden.

Ik zei het al : er is natuurlijk het argument van gebrek aan tijd van onzontwege om het allemaal naar behoren op te volgen en passend te gebruiken. Er is natuurlijk de handicap dat in de boeken van het Rekenhof, kriskras door mekaar, juridische opmerkingen, bezwaren tegen niet-verantwoorde verspillingen, vergissingen of fouten worden vermeld, gaande van het verdwijnen van een bronzen staaf bij Landsverdediging, voor een waarde van 14 633 frank tot het onverantwoord uitbetalen van een schadevergoeding van 326 000 000 frank. Met enig cynisme zou men aan de ambtenaren van het Rekenhof de natuurlijk onaanvaardbare suggestie kunnen doen, in het vervolg hun opmerkingen te groeperen, bijvoorbeeld, een boek alles vermeldend met betrekking op bedragen van minder dan 1 miljoen; een ander boek met de grotere bedragen, waarbij het ene boek dan, zoals nu blijkbaar veelal het geval is, meestal ongelezen zou kunnen blijven en meer aandacht zou kunnen worden besteed aan het tweede boek.

Alle gekheid op een stokje, het feit blijft dat het 137e Boek van het Rekenhof met betrekking tot het departement van Openbare Werken, een indrukwekkende waslijst bevat van :

1. Blijkbaar door de aannemers vervalste offertes met in een onthutsende mate te laag geschatte hoeveelheden, wat dan achteraf aanleiding gaf tot het uitbetalen van meerprijzen van tientallen miljoenen;

2. Van ten minste 40 brieven met opmerkingen inzake de bedrijvigheid van het Wegenfonds en verschillende intercommunale verenigingen die onbeantwoord bleven ondanks de wettelijke verplichtingen ter zake;

3. Van een hele reeks faciliteiten die aan aannemers werden toegestaan en waardoor deze ontsnapten aan de bestraffing inzake de vertraging in de uitvoering van hun werken en het gebruik van minder goede materialen dan bepaald;

4. Als klap op de vuurpijl, een indrukwekkende reeks vergoedingen, betaald of verschuldigd aan diverse aannemers ingevolge allerlei fouten van de overheid, en dit voor bedragen gaande van 326 miljoen met betrekking tot het viadukt R7 te Vilvoorde, 212 miljoen met betrekking tot de stuwdammen « Plate Taille/Eau d'Heure », over 86, 2 × 59, 49 en 29 miljoen, en nog vele andere.

Mijnheer de Minister, u weet dat ik niet degene ben die zomaar overdrijft om het plezier, of dat ik grote woorden gebruik waar dit niet nodig is, maar u zal met mij toegeven dat het hier al bij al toch om een ongehoord schandaal gaat, vooral als wij rekening houden met de tijdsomstandigheden waarin wij ons thans bevinden. En nu hoeft u mij niet eens te zeggen dat dit alles niet onder uw verantwoordelijkheid viel, want dat weet ik ook. Het ongeluk in dit land is echter dat dit

en vele andere schandalen pas in hun volle omvang aan het licht komen, nadat de betrokken ministers al lang naar een ander departement zijn verhuisd en in bepaalde gevallen zelfs uit het Parlement en het politieke leven zijn verdwenen.

Toch zou ik graag van u de bevestiging krijgen dat in het vervolg ten volle met de opmerkingen van het Rekenhof en de verplichtingen tegenover dit Hof zal rekening worden gehouden en dat er scrupuleus zal over worden gemaakt dat de staatsgelden in het departement dat nu in uw bevoegdheid valt, niet verder langs deuren en vensters zullen worden buiten gegooid, zoals dit in de voorbije jaren helaas! al te veel gebeurde. Ik kan daarvan, mocht men dit in twijfel trekken, in een paar minuten voorbeelden van vele miljarden opsommen.

Het zal u, Mijnheer de Minister en geachte collega's, dan ook wel niet verbazen dat wij de aanpassing van de begroting 1980 niet zullen goedkeuren, ook al heeft een deel van de kritiek die ik zopas heb uitgebracht, daar slechts zijdelings betrekking op. (*Applaus op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à M. Donnay.

M. Donnay. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, j'interviens brièvement dans cette discussion générale pour protester contre la manière dont votre budget pour 1980 a été ajusté.

Pour réaliser les économies globales voulues par le gouvernement, vous avez été obligé d'opérer des réductions de crédit partout où cela paraissait possible sans cependant renoncer, dans quelques cas particuliers, à accorder certains crédits supplémentaires, dont les 950 millions destinés à l'équipement du port de Zeebrugge.

Je dois bien constater, Monsieur le Ministre, que les réductions budgétaires n'ont pas toujours été opérées avec le discernement qu'il aurait fallu.

C'est ainsi, par exemple, que parmi les dépenses de capital prévues pour le démergement, on a retranché 250 millions des 730 millions prévus, soit plus d'un tiers; mais quand on connaît la ventilation des dépenses engagées à l'intérieur de cet article budgétaire, on se rend compte finalement que pratiquement toute la réduction de crédit a été concentrée sur la somme de 395 millions réservée pour le démergement des communes de la Meuse liégeoise qui a été amputée de 150 millions, soit près de 40 p.c.

Ceux qui n'ont qu'à se prononcer sur des modifications de chiffres pourraient croire que cette désaffectation de crédit résulte du caractère non urgent des travaux prévus.

Or, depuis trois ans, Monsieur le Ministre, certaines communes de l'agglomération liégeoise, regroupées dans l'Association intercommunale pour le démergement, sont confrontées avec un problème dramatique résultant de la fermeture des derniers charbonnages; en effet, à la suite de la suppression du pompage des eaux souterraines des puits et des galeries, le relèvement de la nappe aquifère, conjugué avec l'affaissement général des terrains dû à l'exploitation charbonnière, a provoqué l'infiltration d'eaux dans les caves de certaines d'habitations, qui sont inondées en permanence et devenues ainsi inutilisables. Depuis lors, ces habitants, des personnes âgées, des enfants en bas âge vivent dans des immeubles rongés par l'humidité et dont certains sont devenus insalubres.

Afin de remédier à cette situation et sous l'instigation des communes, l'Association intercommunale pour le démergement avait, avec l'accord de votre prédécesseur, arrêté un programme de travaux commencé en 1979 et qui devait se poursuivre en 1980 par des ouvrages adjugés dans le courant du deuxième semestre et dont les dossiers ont été soumis en temps utile à votre administration.

C'est ce programme laborieusement mis en place qui vient d'être interrompu par les coupes sombres, irréflechies et irresponsables opérées dans votre budget. Je tiens à dénoncer cette manière de procéder qui compromet le règlement rapide de la situation particulièrement pénible que je viens d'évoquer.

J'ajoute, enfin, que cette manipulation des chiffres me paraît par ailleurs des plus équivoques, quand on sait que le problème du démergement relève de la région wallonne depuis le 1er janvier 1981 et que les réductions de crédits ont ainsi profité au budget national au détriment du budget de la Région wallonne.

Pour ces différentes raisons, je vous annonce, Monsieur le Ministre, que je m'abstiendrai lors du vote du projet de loi ajustant votre budget pour 1980.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, het is niet

de bedoeling — zoals senator Maes zelf heeft gezegd — hier vandaag een uitvoerig debat te laten plaatshebben over de begroting van Openbare Werken. Het gaat immers over een aanpassing van de begroting voor 1980.

Ik zal zeer in het kort antwoorden op de gemaakte opmerkingen.

De eerste algemene beschouwing van de heer Maes houdt verband met de besparingen. Het zou in mijn ogen onaanvaardbaar zijn dat enerzijds aan de meeste burgers van dit land wordt gevraagd in te leveren en dat anderzijds departementen die belangrijke uitgaven doen, niet dezelfde inspanning zouden leveren. Dus gaan wij in de toekomst op het departement van Openbare Werken een beleid van soberheid voeren. Wij zullen ervoor zorgen dat het geld dat wij uitgeven en dat belangrijk is voor de relance van de economie en voor de instandhouding van de tewerkstelling wel overwogen wordt besteed.

De uitgaven zullen worden gewikt en gewogen op hun economisch en maatschappelijk nut. Wij zullen de tering naar de nering zetten. Het geld van de belastingbetalers zal worden besteed, rekening houdend met de budgettaire mogelijkheden. Dat zal de krachtlijn en de leidraad zijn van het beleid in het departement van Openbare Werken. Wij zijn nu reeds volop bezig met een analyse van de verschillende investeringsdossiers en van bepaalde aanbestedingen. Wij zullen ervoor zorgen dat de aanbestedingen rekening houden met de krapte in de rijksfinanciën. Ik kan u mededelen dat ik gisteren reeds een belangrijk investeringsdossier, dat betrekking heeft op een parking langs een autoweg en waarover wij twijfels hadden omtrent zijn verantwoording in de huidige economische toestand, niet heb goedgekeurd. Ik heb het dossier teruggestuurd naar mijn administratie met de vraag andere prioritaire investeringen voor te stellen waarvan het economisch nut meer voor de hand ligt.

U ziet dus, Mijnheer Maes, dat uw suggestie niet in dovemansoren is gevallen. In de toekomst zullen geen investeringen meer gebeuren die aanleiding kunnen geven tot ernstige kritiek.

De heer Vandezande. — In het verleden was dat dus wel waar !

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — In het verleden hadden de betrokken ministers andere mogelijkheden die de huidige ministers niet meer hebben. Als er grote budgettaire mogelijkheden zijn, dan kan men investeringen doen; als er minder mogelijkheden zijn, dan moet men de investeringen nog grondiger analyseren. Dat is geen kritiek op mijn voorgangers, integendeel. Zij beschikten over meer middelen en ik ben dankbaar dat zij die investeringen hebben kunnen doen.

Ik stel alleen vast dat er vandaag veel minder middelen zijn. De begroting van Openbare Werken werd vermindert met 22,4 pct. in het afgelopen jaar en met 20 pct. in het voorgaande jaar. Daar er minder geld is voor investeringen, moeten wij nog beter investeren en nog selectiever zijn dan in het verleden. Bovendien moeten wij onze investeringen vooral oriënteren naar de werken met de grootste tewerkstelling.

Ik kom zo tot de problemen die de heer Maes heeft opgesomd. Hij spreekt onder meer over de dijken. Wij hebben ook op dit terrein de algemene vermindering toegepast. Nochtans kan ik hem de verzekering geven dat het dijkenprogramma opgenomen in het Sigma-plan volledig zal worden uitgevoerd, en dat wij de vermindering enkel hebben toegepast waar de technische haalbaarheid van de investeringsdossiers dit toeliet. De geplande investeringen werden dus niet op de helling gezet; het dijkenprogramma zal worden afgewerkt binnen het geplande tijdschema, maar de uitvoering van sommige dossiers liet ons toe enigszins de kredieten aan te passen. Wij moesten in ieder geval reduceren tot 77,6 pct. van het oorspronkelijk ingeschreven bedrag.

De heer Maes bracht ten onrechte kritiek uit op het prioritaire investeringsplan waarvan alle posten werden aangenomen in 1978. De kritiek als zou het waterleidingsnet in Charleroi een louter regionale aangelegenheid zijn die niet thuishoort in een nationaal investeringsplan, is ongegrond, want het betreft de herstelling van gebreken en fouten die een gevolg zijn van mijnschade. Mijnschade is een nationale materie, en de bedoelde werken werden als dusdanig beschouwd en aanvaard in 1978 en opgenomen in het prioritaire investeringsprogramma dat werd goedgekeurd door het Parlement.

De heer De Seranno. — Dit is niet bindend.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — De kredieten werden in ieder geval niet geweigerd en men kan moeilijk de huidige minister van Openbare Werken verwijten dat hij een programma afwerkt dat indertijd werd vastgelegd.

De heer Van Elsen. — Mijnheer de Minister, u zegt dat de herstellingen aan het waterleidingsnet te Charleroi het gevolg zijn van mijnschade. Ik meen dat mijnschade thuishoort op de begroting van Economische Zaken en dat dus daarvoor geen bedragen mogen worden ingeschreven op de begroting van Openbare Werken.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Ik beweer niet dat mijnschade niet thuis zou horen op de begroting van Economische Zaken; ik zeg alleen dat mijnschade een nationale materie is. Trouwens, er zijn niet alleen mijnen in Wallonië, maar ook in het Vlaamse land. Het mijnwezen is een nationale materie en dus ook herstellingswerken ingevolge mijnschade. De herstellingswerken in Charleroi werden ingeschreven in het prioritaire investeringsprogramma en maken deel uit van het nationaal akkoord dat indertijd werd gesloten.

Tenslotte enkele woorden over uw opmerkingen in verband met het Rekenhof en het 137e Boek. Ik zou niet willen dat u de indruk kreeg dat wij de opmerkingen van het Rekenhof naast ons leggen. Ik verklaar hier met de grootste duidelijkheid dat alle opmerkingen van het Rekenhof, gepubliceerd in dit boek, door mij grondig zullen worden onderzocht. Wij hebben vorige week reeds aan onze administratie opdracht gegeven elke opmerking van het Rekenhof te onderzoeken en te beantwoorden. Indien zou blijken dat sommige van die opmerkingen aanleiding moeten geven tot het nemen van maatregelen op het stuk van het beleid in het departement, zal dit gebeuren. Ik vraag u toch niet voorbarig en lichtvaardig te spreken over grote schandalen. Wij moeten ook de parlementaire terminologie met de nodige nuancering gebruiken. Het Rekenhof heeft opmerkingen gemaakt.

De heer Maes. — *Post factum* ! Het is te laat.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Ik spreek mij niet ten gronde uit over dit dossier. Maar alvorens de terminologie te hanteren die u tegenover mijn voorganger hebt gebruikt, zou u eerst moeten wachten op de evaluatie van de opmerkingen die door het Rekenhof zijn gemaakt.

De heer Vandezande. — Mijnheer de Minister, het rapport van het Rekenhof is bestemd voor de Wetgevende Kamers. Maar de opmerkingen die nu zijn gemaakt, zijn vroeger aan uw voorganger reeds toegestuurd. U moet dus niet zeggen dat u daar nu pas kennis van neemt. U hebt deze reeds vroeger ontvangen.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Ik heb daar nu pas kennis van genomen.

Ik nodig de heer Maes uit om, zodra ik in het bezit zal zijn van al de opmerkingen van mijn administratie in verband met het 137e Boek van het Rekenhof, in de commissie voor de infrastructuur daarover een debat te voeren en te onderzoeken in welke mate de kritiek van het Rekenhof kan worden ondervangen en welke maatregelen noodzakelijk zijn om in de toekomst deze kritiek van het Rekenhof te vermijden.

U was zo fair te verklaren dat het niet over mijn persoon gaat, aangezien het beleidsbeslissingen betreft van mijn voorganger. Ik wil hier ook mijn voorganger verdedigen. Ik kan niet aanvaarden dat u nu reeds spreekt over schandalen. Laten wij eerst deze opmerkingen grondig onderzoeken; daarna zullen wij zien welke maatregelen eventueel nodig zijn. Het is voorbarig te veroordelen. Laten wij eerst beoordelen.

Ik kan u de verzekering geven dat wij op het departement van Openbare Werken, zoals voorheen, op het departement van Verkeerswezen, de gelden van de gemeenschap zullen beheren als een goede huisvader. Er zal geen geld worden uitgegeven waarvan de aanwending achteraf kritiek zou kunnen uitlokken.

Ik ben trouwens altijd als minister aan het hoofd van een investeringsdepartement bijzonder waakzaam geweest inzake de uitgaven die werden gedaan. Wij hebben, in 98 pct. van de gevallen rekening gehouden met alle adviezen van de inspectie van Financiën, en in de 2 pct. overige gevallen hebben wij ons tot het begrotingscomité gewend. In dezelfde geest zullen wij aan het hoofd van het departement van Openbare Werken *sicut bonus pater familias* de gelden van de gemeenschap blijven beheren.

J'ai acté que M. Donnay s'abstiendrait lors du vote du projet de loi ajustant le budget de mon département. Je le regrette d'autant plus que ses arguments ne me paraissent pas fondés.

Je puis confirmer que la totalité des crédits du plan d'investissements prioritaires pour la Wallonie a été épuisé. Toutefois, pour ce plan d'investissements prioritaires comme pour tous les autres secteurs du

département, il a fallu se rendre à l'évidence et réduire les crédits 1980 à 77,6 p.c. de leur montant initial.

Je concède qu'une exception a cependant été faite pour Zeebrugge où la totalité des crédits a été attribuée parce qu'il était impératif que tout soit prêt en 1985, pour permettre l'accès du méthane qui doit acheminer le gaz en provenance d'Algérie. Nous avons dû respecter cet impératif national.

Pour tout le reste, pour les digues comme pour le démergement, nous avons, je le répète, réduit les crédits à 77,6 p.c. du montant prévu. Vous avez d'ailleurs entendu la critique de la Volksunie à cet égard.

Tous les dossiers qui ont pu être engagés l'ont été. Celui auquel vous avez fait allusion n'a pas été engagé. Je me mettrai en rapport avec mon collègue de la Région wallonne en vue de trouver une solution afin que ce travail soit exécuté en priorité, puisqu'il est tellement urgent, d'après vous.

Toutefois, vous n'ignorez pas que depuis la loi d'août 1980, le démergement ne relève plus de la compétence du gouvernement national et que, dès lors, tant en Wallonie qu'en Flandre, il faudra que cette compétence soit exercée par les exécutifs régionaux. Je vous promets de demander au président de l'exécutif régional wallon qu'il accorde une particulière attention au dossier qui vous intéresse.

De heer Van Elsen. — Mijnheer de Voorzitter, het was niet mijn mijn bedoeling hier het woord te nemen. Ik wil echter even inhaken op wat de minister heeft gezegd betreffende de mijnschade vooral omdat dit ook betrekking heeft op een andere zaak die ik wel had willen bespreken. De mijnschade hoort thuis in het budget van de minister van Economische Zaken en niet in dat van Openbare Werken.

In het prioritaire investeringsprogramma van het departement van Openbare Werken staat ook een bedrag ingeschreven van 359,200 miljoen frank voor het Ire Charleroi.

Bij de bespreking van de begroting van Economische Zaken is er steeds sprake geweest van een evenwicht tussen het Ire en het SCK. De totale begroting voor het SCK en het Ire worden steeds in het kader van het budget van Economische Zaken besproken. Vandaag wordt het evenwicht verbroken door het inschrijven op de begroting van Openbare Werken van 359,200 miljoen ten voordele van het Ire.

Wij vinden dat niet eerlijk. In de toekomst zullen hierover zeker opmerkingen worden gemaakt door het Rekenhof. Het is spijtig dat hierover vooraf geen advies werd gevraagd.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer Van Elsen, ik meen dat u ongelijk hebt de terminologie « niet eerlijk » te gebruiken.

Het gaat hier over de bijkredieten en de aanpassing van het feuilleton 1980.

U wenst ten gronde het debat aan te gaan over het prioritaire investeringsplan dat achter de rug ligt vermits het een eind heeft genomen in 1980.

Ik herhaal wat ik aan de heer Maes heb gezegd, die trouwens aanstipte daarover geen opmerkingen te willen maken.

Wat Fleurus betreft, werden in het prioritaire investeringsprogramma een reeks van werken en kredieten opgenomen zowel voor Vlaanderen als voor Wallonië. Er is toen een globaal evenwicht tot stand gekomen. Een deel van de kredieten werd ingeschreven in de begroting van Openbare Werken, een ander deel in de begroting van Volksgezondheid en een derde deel in de begroting van Verkeerswezen.

Dat plan is nu uitgevoerd. Sedert eind 1980 heeft het prioritaire investeringsprogramma een einde genomen. U heeft ongelijk nu terug te komen op evenwichten die werden gerealiseerd na besprekingen waarbij alle politieke partijen destijds betrokken zijn geweest.

M. le Président. — La parole est à M. Roland Gillet.

M. R. Gillet. — Je ne comptais pas intervenir dans ce débat, Monsieur le Ministre, mais l'allusion qui a été faite au cahier de la Cour des comptes m'y incite. Je ne voudrais pas que l'on profite de l'examen de l'ajustement d'un budget pour traiter « à la sauvette » des observations de la Cour des comptes. Celle-ci est une émanation du Parlement. Ses remarques devraient donc faire l'objet d'une discussion, non pas à l'occasion d'un ajustement de budget, mais lors de l'examen en séance publique du budget des Travaux publics.

M. Van Herreweghe. — C'est ce que le ministre vient de dire.

M. R. Gillet. — Certes, j'apprécie à sa juste valeur le travail accompli en commission, mais j'estime qu'il serait bon qu'en séance plénière, le ministre des Travaux publics, dont le département a été le plus mis en cause, réponde de façon claire et précise aux observations importantes contenues dans le cahier de la Cour des comptes.

M. Chabert, Ministre des Travaux publics et des Réformes institutionnelles. — Je ne sais pas si vous avez assisté au début de mon intervention...

M. R. Gillet. — Je siégeais au bureau comme secrétaire et vous n'avez parlé que de la commission.

M. Chabert, Ministre des Travaux publics et des Réformes institutionnelles. — J'ai dit que nous allons, en commission, discuter du 137e Cahier. Ensuite, il vous est parfaitement loisible — c'est une prérogative du Parlement — de poser, en séance publique, toutes les questions que vous souhaitez. Je suis à votre disposition pour y répondre.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik spreek niet als verslaggever, maar uit eigen naam.

De minister zegde dat het prioritaire infrastructuurplan door het Parlement werd goedgekeurd. Later nuanceerde hij dit en zegde hij dat het niet werd goedgekeurd.

Ik herinner de regering eraan dat de verantwoordingsprogramma's bij de begrotingen niet in stemming worden gebracht en dat dit evenmin gebeurde voor het prioritaire infrastructuurplan, dat een secundaire bijlage was bij een vorige begroting. Het prioritaire infrastructuurplan werd derhalve niet goedgekeurd door het Parlement.

Vanzelfsprekend nemen wij aan dat de regering oriëntatieprogramma's opstelt.

Ik wens dat zou worden geacteerd dat het Parlement zich nooit heeft uitgesproken over het prioritaire infrastructuurplan en dat dus zeker niet werd goedgekeurd.

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Chabert.

De heer Chabert, Minister van Openbare Werken en Institutionele Hervormingen. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, de begrotingen van Openbare Werken voor de jaren 1978 en 1979 werden door het Parlement goedgekeurd. De heer De Seranno zal dit niet betwisten. In deze begrotingen werd uiteraard voorzien in de nodige kredieten voor de investeringen vermeld in het prioritaire infrastructuurplan. Men kan dus zeggen dat het Parlement dit plan onrechtstreeks heeft goedgekeurd, of althans niet heeft afgekeurd.

De heer De Seranno. — Het werd trouwens niet uitgevoerd !

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole dans la discussion générale, je la déclare close et nous passons à l'examen des articles du projet de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene behandeling gesloten en gaan wij over tot het onderzoek van de artikelen van het ontwerp van wet.

Nous prenons comme base le texte amendé par la commission.

Wij nemen als basis de tekst zoals die door de commissie werd geamendeerd.

Personne ne demandant la parole dans la discussion des articles du tableau, je les mets aux voix.

Daar niemand het woord vraagt in de behandeling van de artikelen van de tabel, breng ik deze in stemming.

— Ces articles sont successivement mis aux voix et adoptés. (Voir documents n°s 6-XVI-1 et 2 du Sénat, session 1980-1981.)

Deze artikelen worden achtereenvolgens in stemming gebracht en aangenomen. (Zie gedrukte stukken nrs. 6-XVI-1 en 2 van de Senaat, zitting 1980-1981.)

M. le Président. — Les articles du projet de loi sont ainsi rédigés :

Artikel 1. De kredieten, ingeschreven onder de titel I — Lopende uitgaven, en onder de titel II — Kapitaaluitgaven, van de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980,

worden aangepast volgens de omstandige vermeldingen in de bij deze wet gevoegde tabel en ten belope van (in miljoenen franken) :

	Niet- gesplitste kredieten	Gesplitste kredieten — Vast- leggings- kredieten	— Ordonnan- cerings- kredieten
TITEL I			
<i>Lopende uitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	430,2	4,0	34,0
Verminderings	999,4	110,0	50,0
Bijkredieten voor vroegere jaren	118,5	—	—

TITEL II			
<i>Kapitaaluitgaven</i>			
Bijkredieten voor het lopend jaar	10,2	951,6	178,6
Verminderings	38,9	5 749,6	178,6
Bijkredieten voor vroegere jaren	0,9	—	—

TITEL III			
<i>Aflossingen van overheidsschuld</i>			
Verminderings	34,0	—	—

Article 1er. Les crédits prévus au titre I — Dépenses courantes, et au titre II — Dépenses de capital, du budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980 sont ajustés suivant les données détaillées du tableau annexé à la présente loi et à concurrence de (en millions de francs) :

	Crédits non dissociés	Crédits d'engage- ment	Crédits d'ordonnan- cement
TITRE I			
<i>Dépenses courantes</i>			
Crédits supplémentaires de l'an- née courante	430,2	4,0	34,0
Réductions	999,4	110,0	50,0
Crédits supplémentaires pour années antérieures	118,5	—	—

TITRE II			
<i>Dépenses de capital</i>			
Crédits supplémentaires de l'an- née courante	10,2	951,6	178,6
Réductions	38,9	5 749,6	178,6
Crédits supplémentaires pour années antérieures	0,9	—	—

TITRE III			
<i>Amortissements de la dette publique</i>			
Réductions	34,0	—	—
— Aangenomen. Adopté.			

Art. 2. De personen die privatim en occasioneel typewerk verrichten ten laste van artikel 12.01 van het budget, worden, wat het verleden en het heden betreft, beschouwd als zijnde onder contract voor deze werkzaamheden. Met uitzondering van de bedrijfsvoorheffing geeft deze maatregel geen aanleiding vanwege het ministerie van Openbare Werken

tot betaling ten laste van de Staatskas van om het even welke bijdrage of heffing.

Art. 2. Les personnes qui effectuent à titre privé et occasionnellement du travail de dactylographie, à charge de l'article 12.01 du budget, sont considérées comme étant engagées sous contrat pour ce qui concerne ces activités passées et présentes. A l'exception du précompte professionnel, cette mesure ne donne pas lieu de la part du ministère des Travaux publics au paiement, à charge du Trésor, d'une quelconque taxe ou contribution.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 3. De NV Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen wordt ertoe gemachtigd om aan haar personeelsleden die aangesloten waren bij de door de NV Maatschappij van de Brugse Zeevaartinrichtingen opgerichte zelfstandige pensioenkas en die op 1 juli 1972 nog niet op pensioen waren gesteld, de door hen gestorte persoonlijke bijdrage, vermeerderd met de daarop verworven rente, terug te betalen. Aangaande de personeelsleden die vóór 1 juli 1972 op pensioen werden gesteld, wordt zij gemachtigd het gedeelte van de door hen gestorte persoonlijke bijdrage dat nog niet was uitgeput door aan hen reeds gedane pensioenuitkeringen, vermeerderd met de daarop verworven rente, terug te betalen.

Art. 3. La SA Compagnie des Installations maritimes de Bruges est autorisée à rembourser aux membres de son personnel qui étaient affiliés à la caisse autonome de pensions créée par la SA Compagnie des Installations maritimes de Bruges, et qui n'avaient pas encore été mis à la retraite à la date du 1er juillet 1972, la cotisation personnelle qu'ils y ont versée, majorée de la rente y afférente. Aux membres de son personnel qui ont été mis à la retraite avant le 1er juillet 1972, elle est autorisée à rembourser la part de la cotisation personnelle versée par chacun d'eux qui n'était pas encore épuisée par les versements de pension déjà effectués en leur faveur, majorée de la rente y afférente.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 4. De « Office de la Navigation » wordt ontheven van de terugvordering van de aan sommige personeelsleden van 31 december 1976 tot en met 31 oktober 1979 als wedde ten onrechte uitgekeerde sommen.

Art. 4. L'Office de la Navigation est dispensé de récupérer à charge de certains agents les sommes indûment liquidées au titre de traitements du 31 décembre 1976 au 31 octobre 1979 inclus.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 5. De « Office de la Navigation » wordt ontheven van de terugvordering van de aan sommige personeelsleden van 31 december 1976 tot en met 30 juni 1979 als toelage voor woonstderiving ten onrechte uitgekeerde sommen.

Art. 5. L'Office de la Navigation est dispensé de récupérer à charge de certains agents les sommes indûment liquidées au titre d'allocations pour privation de logement du 31 décembre 1976 au 30 juin 1979 inclus.

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 6. In artikel 9, tweede lid, van de wet van 17 mei 1976 tot oprichting van een Dierst voor de Scheepvaart en een « Office de la Navigation », worden de woorden « met uitzondering van de artikelen 16, § 1, 1° tot 5° », door de woorden « met uitzondering van de artikelen 16, 1° tot 4° », vervangen.

Art. 6. Dans l'article 9, alinéa 2, de la loi du 17 mai 1976 instituant un Office de la Navigation et un « Dienst voor de Scheepvaart », les mots « à l'exception des articles 16, § 1er, 1° à 5° », sont remplacés par les mots « à l'exception des articles 16, 1° à 4° ».

— Aangenomen.
Adopté.

Art. 7. Het Wegenfonds wordt ontslagen van de terugvordering ten laste van de heren De Graef Paul, Delwiche Jozef, Duffeleer Herman, Gebruers Stanislas, Macharis Louis, Peeters Hendrik en Van Rillaer Willy, controleurs van werken bij het Wegenfonds, van de hen tijdens

de periode van 1 mei 1976 tot en met 31 juli 1980 ten onrechte uitbetaalde wedden naar aanleiding van het toekennen van de speciale weddeschaal 22/Q 202 248-323 088.

Art. 7. Le Fonds des Routes est dispensé de récupérer à charge de MM. De Graef Paul, Delwiche Jozef, Duffeleer Herman, Gebruers Stanislas, Macharis Louis, Peeters Hendrik et Van Rillaer Willy, contrôleurs des travaux au Fonds des Routes, les traitements liquidés indûment à leur profit au cours de la période du 1er mai 1976 au 31 juillet 1980 inclus, du fait de l'octroi de l'échelle spéciale 22/Q 202 248-323 088.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 8. De « Office de la Navigation » wordt ertoe gemachtigd het saldo van de toegekende subsidie ten bedrage van 8 748 857 frank, beschikbaar bij de afsluiting van het begrotingsjaar 1979 over te dragen naar het jaar 1980.

Art. 8. L'Office de la Navigation est autorisé à reporter à l'année 1980 le solde du subside accordé au montant de 8 748 857 francs, disponible à la clôture de l'année budgétaire 1979.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 9. Het Wegenfonds wordt ontslagen van de terugvordering ten laste van sommige personeelsleden van de hen tijdens de periode van 28 oktober 1977 tot 2 oktober 1979 ten onrechte uitbetaalde sommen naar aanleiding van hun indisponibiliteitsstelling wegens ziekte of gebrekkigheid.

Art. 9. Le Fonds des Routes est dispensé de récupérer à charge de certains agents les sommes indûment liquidées à leur profit au cours de la période du 28 octobre 1977 au 2 octobre 1979, suite à leur mise en disponibilité pour cause de maladie ou d'infirmité.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 10. De minister van Openbare Werken wordt ertoe gemachtigd, ten laste van artikel 12.28, sectie 31, titel I — Lopende uitgaven van de begroting voor het begrotingsjaar 1980 — uitgaven aan te rekenen ten belope van 694 550 frank, als terugbetaling aan de Regie der Gebouwen van verbintenissen door haar in het jaar 1979 afgesloten ten grieve van het ministerie van Openbare Werken.

Art. 10. Le ministre des Travaux publics est autorisé à imputer à la charge de l'article 12.28, section 31, du titre I — Dépenses courantes du budget de l'année budgétaire 1980 — des dépenses aux montants de 694 550 francs à titre de remboursement à la Régie des Bâtiments des engagements contractés par elle au cours de l'année 1979 au profit du ministère des Travaux publics.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 11. Het provisioneel krediet ingeschreven onder het artikel 01.01 van sectie 31 van titel I van de wet van 24 juni 1980 houdende de begroting van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980 mag volgens de behoeften worden verdeeld over de passende artikels van dezelfde titel door middel van een koninklijk besluit.

Art. 11. Le crédit provisionnel inscrit à l'article 01.01 de la section 31 du titre I de la loi du 24 juin 1980 contenant le budget des Travaux publics de l'année budgétaire 1980 peut être réparti selon les besoins par voie d'arrêté royal entre les articles appropriés du même titre.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 12. § 1. Het derde lid van artikel 21 van de wet van 24 juni 1980 houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980 wordt vervangen door de volgende tekst :

« Zij bevat bij de uitgaven vastleggingskredieten voor een bedrag van 16 527 000 000 frank. »

§ 2. Het vierde lid van artikel 24 van de wet van 24 juni 1980 houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980 wordt vervangen door de volgende tekst :

« Zij bevat bij de uitgaven vastleggingskredieten voor een bedrag van 7 724 428 000 frank. »

§ 3. Het in artikel 29 van de wet van 24 juni 1980 houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980, bepaalde leningentotaal van ten hoogste 425 000 000 frank, waarop de verbintenissen in 1980 mogen slaan wordt verminderd tot 34 200 000 frank.

§ 4. Artikel 30 van de wet van 24 juni 1980, houdende de begroting van het ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De minister van Openbare Werken wordt ertoe gemachtigd de hieronder vermelde autonome instellingen toe te laten verbintenissen te onderschrijven, waarvan de Staat de last op zich neemt, tot het naast elke instelling aangegeven bedrag :

— Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E3 : 893 000 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E5 : 1 896 800 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autoweg E39 : 550 000 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autowegen E9-E40 : 2 805 000 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autowegen van de Ring van Brussel : 854 000 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autowegen van de Ring van Charleroi : 1 164 000 000 frank;

— Intercommunale Vereniging voor de Autowegen in West-Vlaanderen : 1 090 000 000 frank;

— « Office de la Navigation » : 760 000 000 frank;

— Dienst voor de Scheepvaart : 600 000 000 frank;

— NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel : 854 000 000 frank. »

Art. 12. § 1er. Le troisième alinéa de l'article 21 de la loi du 24 juin 1980 contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980 est remplacé par le texte suivant :

« Il comporte en dépenses des crédits d'engagement pour un montant de 16 527 000 000 de francs. »

§ 2. Le quatrième alinéa de l'article 24 de la loi du 24 juin 1980 contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980 est remplacé par le texte suivant :

« Il comporte en dépenses des crédits d'engagement pour un montant de 7 724 428 000 francs. »

§ 3. Le volume de prêts ne dépassant pas 425 000 000 de francs sur lequel les engagements peuvent porter en 1980, prévu à l'article 29 de la loi du 24 juin 1980 contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980, est ramené à 34 200 000 francs.

§ 4. L'article 30 de la loi du 24 juin 1980 contenant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980 est remplacé par la disposition suivante :

« Le ministre des Travaux publics peut autoriser les organismes autonomes indiqués ci-après à souscrire des engagements dont l'Etat assume la charge jusqu'au montant indiqué en regard de chaque organisme :

— Intercommunale pour l'Autoroute E3 : 893 000 000 de francs;

— Intercommunale pour l'Autoroute E5 : 1 896 800 000 de francs;

— Intercommunale pour l'Autoroute E39 : 550 000 000 de francs;

— Intercommunale pour les Autoroutes E9-E40 : 2 805 000 000 de francs;

— Intercommunale pour les Autoroutes de la périphérie de Bruxelles : 854 000 000 de francs;

— Intercommunale pour les Autoroutes de la périphérie de Charleroi : 1 164 000 000 de francs;

— Intercommunale pour les Autoroutes de la Flandre occidentale : 1 090 000 000 de francs;

— Office de la Navigation : 760 000 000 de francs;

— « Dienst voor de Scheepvaart » : 600 000 000 de francs;

— SA du Canal et des Installations maritimes de Bruxelles : 854 000 000 de francs. »

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 13. De bij deze wet toegestane kredieten zullen door de algemene middelen der Schatkist gedekt worden.

Art. 13. Les crédits ouverts par la présente loi seront couverts par les ressources générales du Trésor.

— Aangenomen.

Adopté.

Art. 14. Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Art. 14. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

— Aangenomen.

Adopté.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

Wij stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES REGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNEE BUDGETAIRE 1979

Vote sur l'article premier réservé

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Stemming over het aangehouden eerste artikel

M. le Président. — Le Sénat doit se prononcer sur l'article premier de ce projet de loi, qui avait été réservé.

De Senaat moet zich thans uitspreken over het aangehouden eerste artikel van het ontwerp van wet.

La parole est à Mme Goor, secrétaire d'Etat.

Mme Goor-Eyben, Secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, adjoint au ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, chers collègues, ik neem aan dat de heer De Seranno mij toestaat hem in het Frans te antwoorden.

M. De Seranno m'a posé hier la question suivante relative à l'ajustement du budget de la Région bruxelloise de l'année budgétaire 1979 : quelle fut l'utilisation des 72 millions de crédits supplémentaires du secteur non dissocié et des 3 millions du secteur dissocié ?

Je suis en mesure de lui faire part des éléments de réponse ci-après.

Les crédits supplémentaires s'élèvent à 72 millions plus 9 millions, soit 81 millions. Des réductions de crédits sont proposées à concurrence de 8 millions. Il y a donc une augmentation du budget régional bruxellois de 1979 à concurrence de 73 millions.

Les 72 millions supplémentaires sont ventilés au tableau annexé, dans la colonne 4, aux pages 6, 8 et 10.

Le détail des dépenses est repris au programme justificatif, comme je l'ai signalé hier, aux pages 17 et suivantes. En bref, ces augmentations visent 300 000 francs à l'article 12.60 de la section 32 pour une étude relative à la régionalisation; 60 300 000 francs à l'article 43.04 pour octroyer un complément à la part bruxelloise du Fonds des Communes pour 1979, au sujet duquel je vais m'expliquer plus longuement dans un instant; 6 000 000 de francs à l'article 12.31 de la section 33 pour l'impression des documents — cartes directives, etc. — nécessités par l'approbation du plan de secteur bruxellois, intervenue à la fin de novembre 1979.

Ces augmentations visent également : 4 500 000 francs à l'article 43.30 de la section 38 pour des subsides aux pouvoirs publics, concernant des travaux relatifs à l'hygiène; 300 000 francs à l'article 31.30 de la section 40 au titre de subsides aux entreprises industrielles à titre d'intervention de l'Etat dans les charges d'intérêts d'emprunts.

Par ailleurs, un crédit supplémentaire de 9 000 000 de francs en crédits dissociés est prévu à l'article 12.32 de la section 33 pour financer des études qui ont permis de définir les zones du plan d'aménagement et plus particulièrement les îlots retenus pour la rénovation urbaine.

Ces inscriptions de crédits supplémentaires sont compensées par des diminutions de reports de crédits équivalentes.

En ce qui concerne le Fonds des Communes, la décision avait été prise, lors du vote de la loi budgétaire relative au budget régional bruxellois, d'inscrire une dotation complémentaire de 571,6 millions pour

le Fonds des Communes 1979, en vue de maintenir la part revenant aux communes bruxelloises au même montant qu'en 1978.

Or, les prévisions n'ont pas pu être tenues du fait, notamment, de la réduction du budget du ministère de l'Intérieur par le ministre du Budget effectuée en cours d'année et cette compensation doit être portée à 632,5 millions au lieu de 571,6 millions.

Les communes ayant déjà prévu leur part dans le Fonds des Communes d'après les montants fixés en début d'année, certains montants ont dû être ajustés de façon à tenir les promesses qui avaient été faites aux pouvoirs subordonnés. C'est le problème tout entier du Fonds des Communes qui est ainsi posé; le fonds bruxellois ne cesse de décroître, alors que les fonds flamands et wallons ne cessent d'augmenter proportionnellement.

Pour 1979, le budget de la Région bruxelloise compense donc à raison de 632,5 millions le Fonds des Communes et celui qui vient d'être voté pour 1980 prévoit une compensation de 600 millions à l'article 6.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer De Seranno.

De heer De Seranno. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw de Minister, ik zou een viertal beschouwingen willen maken. Om elk misverstand te voorkomen wensen wij er allereerst op te wijzen dat het hoofdstedelijk gebied steeds op begrip voor zijn noden zal kunnen rekenen, vanwege de Vlaamse gemeenschap; ten minste voor zover dit gebied zich gedraagt als nationale en hoofdstedelijke zone, waar beide nationale gemeenschappen op een gelijkwaardige wijze behandeld worden. Brussel zal trouwens wel spoedig ervaren dat het onleefbaar wordt, indien het op Vlaanderen niet kan rekenen.

Ik kom thans, Mijnheer de Voorzitter, tot de wijze waarop wij de aanpassing van de begroting voor 1979 voor het Brussels Gewest bespreken. Deze aanpassingsbegroting werd besproken noch in de Kamercommissie voor de Financiën, noch in een andere Kamercommissie.

Zij werd evenmin behandeld in de openbare vergadering van de Kamer. De Senaatscommissie voor Financiën besprak ze evenmin. Hierbij moet men zich afvragen of wij voortaan nog begrotingen rechtstreeks in openbare vergadering kunnen bespreken die niet eerst in commissie werden behandeld.

Hoe dan ook, wij danken Mevrouw de Staatssecretaris voor de verstrekte inlichtingen die ongetwijfeld nog uitvoeriger zouden zijn geweest indien deze gegevens ter sprake waren gekomen in de commissie voor de Financiën.

In feite dient deze aanpassing om correcties aan te brengen aan de verdeelsleutel voor het Gemeentefonds die dezelfde is als deze vervat in artikel 7 van het koninklijk besluit van 20 juli 1979 dat de wetten op de gewestelijke instellingen coördineert.

Nadien is men aan verschillende kanten correcties gaan toepassen. Ik moge verwijzen naar het verslag vorig jaar uitgebracht door onze collega Flagthier naar aanleiding van de begroting van Binnenlandse Zaken. In deze begroting waren reeds bedragen verwerkt ter correctie van het budget dat de Brusselse gemeenten bekomen uit het Gemeentefonds. De verdeelsleutel is niet gunstig voor het Brussels gewest, maar dat geldt ook voor Vlaanderen.

Zelfs als in 1979 het aantal inwoners in Brussel daalde en het inkomen van de bevolking er relatief verminderde, dan zijn de consequenties daarvan ingebouwd in de verdeelsleutel van het Gemeentefonds. Het mag ook niet zijn dat de verdeelsleutels alleen maar zouden werken als een spiraal in opwaartse richting waarbij de uitgaven der gewesten zouden worden opgekrikt naarmate toevallig één van de drie betrokken gewesten naar verhouding wat minder zal ontvangen. Mag men dan ook verwachten dat de regering, omdat de bevolking in Vlaanderen — tegen de verwachting in — vorig jaar naar verhouding niet even snel is gestegen, zou voorstellen correcties ten gunste van Vlaanderen aan te brengen om de nadelen van de verdeelsleutel teniet te doen ?

Het loopt verkeerd als men te pas en ten onpas verdeelsleutels langs een omweg poogt te corrigeren door een verantwoording uit het begrotingsdocument dat ik zal voorlezen opdat deze vergadering weet waarover het precies gaat : « In artikel 6 van de wet van 5 december 1979 houdende de begroting (...) wordt het bedrag van 571 miljoen frank in te schrijven ten voordele van het Gemeentefonds voor de gemeenten van het Brussels gewest opgevoerd tot 632 miljoen ten einde het aandeel op gelijke hoogte te houden met het aandeel van 1978. »

Door het koninklijk besluit van 30 december is het gedrukt stuk 524 van de Kamer van volksvertegenwoordigers door de regering ingetrokken. Het ging om een aanpassing voor 1979 van de begroting voor het Waals Gewest.

Voor het Vlaamse gewest was er nooit een aanvraag tot correctie ingediend.

Mevrouw de Staatssecretaris, ook ik pleit voor een aanpassing van de verdeelsleutels, maar dan voor het gehele land.

De Voorzitter. — Ik heb de indruk dat er neiging bestaat dit debat weer te openen, hoewel het gesloten was.

De heer De Seranno. — Ik hield deze uiteenzetting bij artikel 1, Mijnheer de Voorzitter.

De Voorzitter. — Het spijt mij, dat gaat niet op. De minister had een antwoord gegeven, en u had recht op een repliek van vijf minuten na dat antwoord.

Het woord is aan de heer Vandezande.

De heer Vandezande. — Ik wou protesteren in dezelfde zin als de heer De Seranno.

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Pede.

De heer Pede. — Mijnheer de Voorzitter, ik dank u omdat ik het woord krijg.

Ik ben nogal verrast door de uitleg van de staatssecretaris aangaande het Brusselse gewest. Vroeger was het Gemeentefonds een nationaal fonds dat over de verschillende Belgische gemeenten werd verdeeld volgens dezelfde verdeelcriteria voor het hele land.

Sinds de gewestvorming, of vroeger reeds, werd dat fonds geregio-naliseerd volgens verdeelsleutels gebaseerd op drie gegevens.

Het gevolg van het regionaliseren van het Gemeentefonds volgens die verdeelsleutels was dat de Vlaamse gemeenten ongeveer hetzelfde kregen als vroeger, bijna 1 pct. meer, de Brusselse gemeenten ongeveer 10 pct. minder dan vroeger en de Waalse gemeenten ongeveer 10 pct. meer.

Men heeft toen geprobeerd dat wat recht te trekken door aan Brussel-Hoofdstad 4 pct. supplement te geven uit het Gemeentefonds om dat verlies enigszins te compenseren, rekening houdend...

M. Désir. — A Bruxelles-Capitale ? A Bruxelles-Ville !

De heer Pede. — Ik heb het hier over Brussel-Hoofdstad. In het Frans is dat Bruxelles-Capitale.

De heer Radoux. — Dat is niet hetzelfde als Bruxelles-Ville.

De heer Pede. — Dat is juist. Het gaat om de « stad » Brussel.

Achteraf hebben opeenvolgende regeringen de totale dotatie aan het Gemeentefonds aanzienlijk verminderd.

Heel wat Vlaamse gemeenten beklagen zich erover dat zij nu meer taken moeten vervullen dan vroeger en in financiële moeilijkheden komen. Eén van de grote oorzaken van hun slechte financiële situatie, is precies dat het centraal gezag de totale dotatie aan het Gemeentefonds aanzienlijk heeft verminderd.

Wanneer ik hier vandaag verneem dat men, langs een omweg, aan de Brusselse gemeenten — dus aan alle gemeenten van het Brusselse gewest — 60 miljoen meer gaat geven voor 1979 ten einde aan het bedrag te komen dat zij oorspronkelijk zouden hebben ontvangen, ben ik enigszins verwonderd dat men deze maatregel niet treft voor alle Belgische gemeenten, zowel voor de Vlaamse als voor de Waalse, hoewel het voor deze laatste minder nodig zal zijn vermits zij aanzienlijk meer inkomsten hebben uit het Gemeentefonds.

Ik ben naar deze tribune gekomen om te protesteren tegen de onsa-menhangende politiek van de regering inzake de verdeling van het Gemeentefonds. Het is immers onaanvaardbaar dat aan één deel van de Belgische Staat, namelijk aan het Brusselse gewest, compensaties worden gegeven, terwijl de andere delen van het land daarop geen aanspraak kunnen maken. Dit is werkelijk jammer. (*Applaus op de liberale banken en op de banken van de Volksunie.*)

M. le Président. — La parole est à Mme Goor, secrétaire d'Etat.

Mme Goor-Eyben, Secrétaire d'Etat à la Région bruxelloise, adjoint au ministre de la Région bruxelloise. — Monsieur le Président, je comprends difficilement l'interprétation donnée par notre collègue. Il s'agit du glissement à l'intérieur de la dotation régionale, d'un poste vers un autre. Ce qui est possible dans la région bruxelloise l'est aussi dans les régions wallonne et flamande. Celles-ci n'ont peut-être pas utilisé cette faculté parce qu'elles n'ont pas enregistré de diminution aussi flagrante du Fonds des Communes. Voilà pourquoi la région bruxelloise justifie ce transfert qui est normal et que je demande d'approuver à l'occasion de l'ajustement du budget de l'année 1979.

M. le Président. — Plus personne ne demandant la parole, je mets aux voix l'article 1er qui avait été réservé.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le Président. — Il sera procédé tout à l'heure au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We stemmen straks over het ontwerp van wet in zijn geheel.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le Président. — La commission du Travail parlementaire vous propose l'ordre des travaux ci-après pour la semaine prochaine :

Mercredi, 11 mars 1981, à 14 heures :

Projet de loi modifiant les droits successoraux du conjoint survivant;

Eventuellement, si les rapports sont distribués à temps :

Projet de loi visant à adapter le régime d'allocations familiales pour travailleurs salariés à la réduction de la durée du travail et à l'exercice du travail à temps partiel;

Projet de loi relatif à la création d'un Fonds de la Coopération au Développement et d'un Fonds des prêts à des Etats étrangers.

Jeudi, 12 mars 1981, à 14 heures :

Reprise de l'ordre du jour de la séance de mercredi;

Votes;

Questions orales;

Interpellations :

a) De Mme Mathieu-Mohin au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « les difficultés rencontrées par les institutions bicommunales de la région bruxelloise en matière d'agrément et de subvention »;

b) De Mme Mathieu-Mohin au Vice-Premier ministre et ministre des Classes moyennes, du Plan et adjoint à la Communauté française et à Mme Steyaert, secrétaire d'Etat à la Communauté flamande, sur « l'ouverture d'un centre culturel flamand dans un quartier à majorité francophone »;

c) De M. Poulet au ministre des Postes, Télégraphes et Téléphones sur « les obstacles mis au développement de la télématique et de l'informatique »;

d) De M. Moureaux au Premier ministre sur « le récent remaniement ministériel et les conditions illégales dans lesquelles il s'est déroulé ».

De commissie voor de Parlementaire Werkzaamheden stelt voor toekomstige week de volgende agenda voor :

Woensdag, 11 maart 1981, te 14 uur :

Ontwerp van wet tot wijziging van het erfrecht van de langstlevende echtgenoot;

Eventueel ook de volgende ontwerpen indien de verslagen tijdig kunnen worden rondgedeeld :

Ontwerp van wet tot aanpassing van de kinderbijslagregeling voor werknemers aan de arbeidsduurvermindering en aan de uitoefening van deeltijdse arbeid;

Ontwerp van wet met betrekking tot het oprichten van een Fonds voor Ontwikkelingssamenwerking en van een Fonds voor leningen aan vreemde Staten.

Donderdag, 12 maart 1981, te 14 uur :

Hervatting van de agenda van de vergadering van woensdag;

Stemmingen;

Mondelinge vragen;

Interpellaties :

a) Van Mevr. Mathieu-Mohin tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de moeilijkheden die de bicommunautaire instellingen van het Brusselse gewest ondervinden inzake erkenning en betoelaging »;

b) Van Mevr. Mathieu-Mohin tot de Vice-Eerste minister en minister van Middenstand, van het Plan en adjunct voor de Franse Gemeenschap en tot Mevr. Steyaert, staatssecretaris voor de Vlaamse Gemeenschap, over « de oprichting van een Vlaams cultureel centrum in een overwegend Franstalige wijk »;

c) Van de heer Poulet tot de minister van Posterijen, Telegrafie en Telefonie over « de belemmering van de ontwikkeling van telematica en informatica »;

d) Van de heer Moureaux tot de Eerste minister over « de recente wijziging in het kabinet en de onwettelijke manier waarop dat geschied is ».

Is de Senaat het eens met deze agenda?

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux? (*Assentiment.*)

Il en sera donc ainsi.

Dan is hiertoe besloten.

PROJET DE LOI CONTENANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1981

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DE LA SANTÉ PUBLIQUE ET DE LA FAMILLE DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1980

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1981

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN VOLKSGEZONDHEID EN VAN HET GEZIN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980.

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming.*)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

134 membres sont présents.

134 leden zijn aanwezig.

96 votent oui.

96 stemmen ja.

35 votent non.

35 stemmen neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.

Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.

Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Bury, Busieau, Mme Buyse, MM. Calewaert, Canipel, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Cornelis, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, Deconinck, Delmotte, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opendenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egemeers, Féaux, Féris, Flagothier, Gerits, Gijs, Mmes Gillet (Lucienne), Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lambiotte, Lavens, Leclercq, Lecoq, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mesotten, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Radoux, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborgh, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van-nieuwenhuijze, Van Spitael, Van Wambeke, Verbist, Windels et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Bonmariage, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, de Bruyne, Decoster, Delpérée, Désir, D'Haeyer, Février, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Kenens, Lagasse, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Neuray, Nutkewitz, Payfa, Pede, Peeters, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vanderpoorten, Vandersmissen, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltiel.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Boey, Henrion et Vandezande.

M. le Président. — Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden de reden van hun onthouding mede te delen.

De heer Vandezande. — Ik ben afgesproken met de heer van Waterschoot.

De heer Boey. — Ik ben afgesproken met de heer Wyninckx.

M. Henrion. — J'ai pairé avec M. Storme, Monsieur le Président.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DES AFFAIRES RÉGIONALES BRUXELLOISES DE L'ANNÉE BUDGÉTAIRE 1979

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN DE BRUSSELSE GEWESTELIJKE AANGELEGENHEDEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1979

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi ajustant le budget des Affaires régionales bruxelloises de l'année budgétaire 1979.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van de Brusselse gewestelijke Aangelegenheden voor het begrotingsjaar 1979.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

137 membres sont présents.

137 leden zijn aanwezig.

109 votent oui.

109 stemmen ja.

25 votent non.

25 stemmen neen.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Hebben ja gestemd :

MM. André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bertrand, Bogaerts, Bonmariage, Bruart, Bury, Busieau, Mme Buyse, MM. Calewaert, Califice, Canipel, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Cornelis, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq, Deconinck, Deleeck, Delmotte, Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyter, le chevalier de Stexhe, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opendenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egemeers, Féaux, Féris, Flagothier, Gerits, Gijs, Mme Gillet (Lucienne), M. Gillet (Roland), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme,

Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lagasse, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Leclercq, Lecoq, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Radoux, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Van-nieuwenhuize, Van Spitael, Van Wambeke, Verbist, Windels et Leemans.

Ont voté non :
Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, de Bruyne, Decoster, D'Haeyer, Février, Gillet (Jean), Kenens, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Nutkewitz, Pede, Peeters, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vandersmissen, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltniel.

Se sont abstenus :
Hebben zich onthouden :

MM. Boey, Henrion et Vandezande.

M. le Président. — Je présume que les membres qui se sont abstenus l'ont fait pour les motifs indiqués précédemment.

Ik veronderstel dat de leden die zich hebben onthouden dit hebben gedaan om de daarstraks aangehaalde redenen. (*Instemming*.)

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 43 ET 46 DE LA LOI DU 3 JUILLET 1978 RELATIVE AUX CONTRATS DE TRAVAIL

PROJETS DE LOI ACCORDANT LA NATURALISATION

Vote

ONTWERP VAN WET TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKEL 43 EN 46 VAN DE WET VAN 3 JULI 1978 BETREFFENDE DE ARBEIDSOVEREENKOMSTEN

ONTWERPEN VAN WET TOT VERLENING VAN DE NATURALISATIE

Stemming

M. le Président. — Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi.

Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over deze ontwerpen van wet. (*Instemming*.)

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble des projets de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over de ontwerpen van wet in hun geheel.

135 membres sont présents.
135 leden zijn afwezig.

Tous votent oui.
Allen stemmen ja.

En conséquence, les projets de loi sont adoptés.
Derhalve zijn de ontwerpen van wet aangenomen.

Ils seront soumis à la sanction royale.
Zij zullen aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote:
Hebben aan de stemming deelgenomen :

MM. André, Bailly, Bascour, Basecq, Bataille, Belot, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Boey, Bogaerts, Bonmariage, Bury, Busieau, Mme Buyse, MM. Calewaert, Califice, Canipel, Capoen, Chabert, Claeys, Coen, Conrotte, Cooreman, Cornelis, Cuvelier, Daems, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, de Bruyne, De Clercq, Deconinck, Decoster, Deleecq, Delmotte, Delpérée, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, Désir, De Smeyster, Dewulf, D'Haeyer, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Donnay, Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Férir, Février,

Flagothier, Gerits, Gijs, Gillet (Jean), Mme Gillet (Lucienne), M. Gillet (Roland), Mme Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Henrion, Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Kenens, Kevers, Kuylen, Lagasse, Lagneau, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Leclercq, Lecoq, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, M. Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Mesotten, Moureaux, Nauwelaerts, Mme Nauwelaerts-Thues, M. Neuray, Nutkewitz, Mme Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Payfa, Pede, Peeters, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Radoux, Mme Remy-Oger, M. Renard, Mme Rommel-Souvagie, MM. Seeuws, Smeers, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels, Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenaabeele, Van den Broeck, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborcht, Van der Elst, Vandersmissen, Vandezande, Van Elsen, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuize, Van Ooteghem, Van Spitael, Van Wambeke, Verbist, Waltniel, Windels et Leemans.

M. Bruart. — J'ai voté oui, mais l'appareil n'a pas fonctionné.

M. le Président. — Il vous en est donné acte.

PROJET DE LOI AJUSTANT LE BUDGET DU MINISTÈRE DES TRAVAUX PUBLICS DE L'ANNÉE BUDGETAIRE 1980

Vote

ONTWERP VAN WET HOUDENDE AANPASSING VAN DE BEGROTING VAN HET MINISTERIE VAN OPENBARE WERKEN VOOR HET BEGROTINGSJAAR 1980

Stemming

M. le Président. — Nous passons au vote de l'ensemble du projet de loi ajustant le budget du ministère des Travaux publics de l'année budgétaire 1980.

Wij gaan over tot de stemming over het geheel van het ontwerp van wet houdende aanpassing van de begroting van het Ministerie van Openbare Werken voor het begrotingsjaar 1980.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif sur l'ensemble du projet de loi.

Er wordt tot naamstemming overgegaan over het ontwerp van wet in zijn geheel.

136 membres sont présents.
136 leden zijn aanwezig.

98 votent oui.
98 stemmen ja.
34 votent non.
34 stemmen neen.
4 s'abstiennent.
4 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.
Derhalve is het ontwerp van wet aangenomen.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ont voté oui :
Hebben ja gestemd :

MM. André, Bailly, Basecq, Bataille, Belot, Bogaerts, Bruart, Bury, Busieau, Mme Buyse, MM. Calewaert, Califice, Canipel, Chabert, Claeys, Conrotte, Cooreman, Cornelis, Dalem, Mme De Backer-Van Ocken, MM. De Baere, De Clercq, Deconinck, Deleecq, Delmotte, Mme De Pauw-Deveen, MM. De Rore, De Seranno, De Smeyster, le chevalier de Stexhe, Dewulf, Mme D'Hondt-Van Opdenbosch, MM. Dulac, le comte du Monceau de Bergendal, Egelmeeers, Féaux, Férir, Flagothier, Gerits, Gijs, Mmes Gillet (Lucienne), Goor-Eyben, MM. Goossens, Gramme, Guillaume (François), Hanin, Mme Hanquet, MM. Hismans, Houben, Hoyaux, Hubin, Kevers, Kuylen, Lallemand, Lambiotte, Lavens, Leclercq, Lecoq, Lindemans, Lutgen, Mme Maes-Vanrobaeys, MM. Mesotten, Nauwelaerts, Mmes Nauwelaerts-Thues, Panneels-Van Baelen, MM. Paque, Paulus, Mme Pétry, M. Piot, Mme Planckaert-Staessens, MM. Poulain, Radoux, Mmes Remy-Oger, Rommel-Souvagie, M. Seeuws, Mme Smitt, MM. Sondag, Spitaels,

Mme Staels-Dompas, MM. Sweert, Tilquin, Toussaint (Théo), Mme Turf-De Munter, MM. Vandenabeele, Van den Eynden, Van den Nieuwenhuijzen, Vanderborght, Vangeel, Vangronsveld, Vanhaverbeke, Van Herreweghe, Van Nevel, Vannieuwenhuyze, Van Spitael, Van Wambeke, Verbist, Windels et Leemans.

Ont voté non :

Hebben neen gestemd :

M. Bascour, Mme Bernaerts-Viroux, MM. Bertrand, Bonmariage, Capoen, Coen, Cuvelier, Daems, de Bruyne, Decoster, Delpérée, Désir, D'Haeyer, Février, Gillet (Jean), Gillet (Roland), Kenens, Lagasse, Lagneau, Maes, Mme Mayence-Goossens, MM. Moureaux, Neuray, Nutkewitz, Payfa, Pede, Peeters, Renard, Van den Broeck, Van der Elst, Vandersmissen, Van Elsen, Van Ooteghem et Waltniel.

Se sont abstenus :

Hebben zich onthouden :

MM. Boey, Donnay, Henrion et Vandezande.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VAN ELSSEN AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN OVER « HET OPENBAAR ORGAAN BELAST MET DE NUCLEAIRE AFVAL EN DE GEVOLGEN HIERVAN VOOR HET STUDIECENTRUM VOOR KERNENERGIE TE MOL »

QUESTION ORALE DE M. VAN ELSSEN AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DES AFFAIRES ECONOMIQUES « JR « L'ORGANISME PUBLIC POUR LES DECHETS NUCLEAIRES ET LES CONSEQUENCES EN CE QUI REGARDE LE CENTRE D'ETUDE DE L'ENERGIE NUCLEAIRE DE MOL »

De Voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Van Elsen tot de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken.

Het woord is aan de heer Van Elsen.

De heer Van Elsen. — Mijnheer de Voorzitter, Mevrouw en Heren Ministers, geachte collega's, mijn vraag betreft het ontwerp van koninklijk besluit inzake de oprichting van een openbaar organisme voor nucleaire afval.

Via de kranten vernamen wij dat het koninklijk besluit dat in uitvoering van artikel 179 van de wet op de budgettaire voorstellen 1979-1980 genoemde oprichting moet regelen, ter ondertekening zou worden voorgelegd.

Dit ontwerp heeft in kringen van het personeel van het SCK te Mol grote verontrusting teweeggebracht. Het lijkt inderdaad opnieuw op een afspitsing van een rendabele afdeling van het SCK, zoals vroeger gebeurde met het Ire niettegenstaande formele beloften van talrijke ministers. Daarom zouden wij graag van de Minister antwoord krijgen op volgende vragen :

1. Welk zal het statuut zijn van het organisme? Welke taken zal het opgedragen krijgen? Waar is de hoofdzetel gevestigd?

2. Zullen hierbij werkzaamheden overgenomen worden die nu door het SCK worden uitgevoerd en betekent dit dat de ganse afdeling afvalbewerking zal overgenomen worden?

3. Welke zijn de begrote jaarkosten van dit organisme en op welk artikel van de begroting van Economische Zaken zullen zij worden geboekt?

4. Welke is de financiële weerslag op de begroting van het SCK en op het personeelsbeleid?

5. Wat gebeurt er met de installaties van het SCK die voor dergelijke bewerking werden opgericht?

6. Zal het SCK in het nieuw organisme een taak toegewezen krijgen? Zo ja, welke en hoe zullen dan de financiële verrekningen gebeuren?

7. Vroeger werd beloofd dat het ontwerp-koninklijk besluit eerst aan de bevoegde commissie van het Parlement zou voorgelegd worden. Zal dit gebeuren?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Calewaert die zal antwoorden namens de Vice-Eerste minister en minister van Economische Zaken.

De heer Calewaert, Minister van Nationale Opvoeding. — Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, het koninklijk besluit dat paragraaf 2 van artikel 179 van de wet van 8 augustus 1980 op de budgettaire voorstellen 1979-1980 uitvoering geeft, moet nog aan de Ministerraad

worden voorgelegd; het is slechts na de goedkeuring ervan dat het ter ondertekening zou kunnen worden voorgelegd.

Ik stel er nochtans prijs op het geachte lid van de Senaat de precieze vragen die hij stelt te beantwoorden :

1. De instelling voor het beheer van radioactief afval, gesticht door de wet van 8 augustus 1980, zou voorzien worden van een statuut naar eigen aard (*sui generis*), dit wil zeggen dat van een openbare instelling waarvan de werkingsmodaliteiten door een koninklijk besluit worden vastgesteld.

Zijn taak omvat het beheer van de opslag van geconditioneerd radioactief afval, het lozen van afval, het vervoer van radioactief afval en van de verrijkte splijtstof of van plutoniumhoudende stoffen, alsmede de opslag van plutonium.

Zij zal tevens worden belast met de conditionering van radioactief afval afkomstig van installaties die niet beschikken over uitrustingen om alle of bepaalde van die verrichtingen uit te voeren.

Haar maatschappelijke zetel zal in Brussel gevestigd worden aangezien zij een nationale instelling is.

2. De taken die voor het ogenblik uitgeoefend worden door het Cen/SCK en die onder de bevoegdheid vallen van de nieuwe instelling zullen naar deze laatste worden overgeheveld.

Het personeel en de uitrustingen die betrokken zullen zijn bij deze overheveling zullen worden bepaald in een overeenkomst die te sluiten is tussen de minister van Economische Zaken, het Cen/SCK en de nieuwe instelling.

Het gaat hier niet om een overheveling van het geheel van de afdeling « Afvalbehandeling » die voor het ogenblik op het Cen/SCK bestaat.

De heer Boey, ondervoorzitter, treedt als voorzitter op

3. Gelet op het feit dat de overeenkomst waarvan sprake nog niet afgesloten is, is het niet mogelijk met nauwkeurigheid de jaarlijkse werkingskosten van de instelling te bepalen; het bedrag van deze werkingskosten zal niet op het budget van het ministerie van Economische Zaken moeten worden voorzien, gezien, zoals de wet het voorziet, deze lasten zullen moeten worden gedekt door inkomsten afkomstig van degenen die de prestaties van de instelling genieten. Een eerste dotatie voor het op gang brengen van de instelling is echter ingeschreven op het budget van Economische Zaken (50 miljoen frank op het budget van 1981).

4. Deze vraag zal slechts kunnen worden beantwoord na het afsluiten van de overeenkomst waarvan sprake onder punt 2; er moet nochtans opgemerkt worden dat de afdeling « Afvalbehandeling » van het Cen/SCK, in tegenstelling met wat het geachte lid van de Senaat meent te weten, niet rendabel is.

Anderzijds, zullen de verworven rechten van het over te hevelen personeel behouden blijven.

5. De uitrustingen van het Cen/SCK die gebruikt worden voor de uitvoering van de taken die door de wet aan de nieuwe instelling werden toevertrouwd, zullen overgeheveld worden ingevolge voorwaarden die in de te onderhandelen overeenkomst bepaald moeten worden.

6. Voorzien is dat de nieuwe instelling aan het financieel evenwicht gebonden is; er wordt overwogen dat het Cen/SCK, op aanvraag van dit organisme, onderzoeks- en ontwikkelingswerken zal moeten uitvoeren. In dit geval zal de instelling de kosten van dit onderzoek moeten dragen.

7. Gelet op het feit dat het gaat over de uitvoering van een beschikking van de wet van 8 augustus 1980, die het voorwerp was van een ruim debat en dat deze uitvoering de voorafgaande afsluiting van het parlementair debat over de energiepolitiek niet inhoudt lijkt het mij niet gewenst, gelet op de hoogdringendheid, dit ontwerp aan een parlementaire commissie voor te leggen.

Dit is het antwoord, Mijnheer de Voorzitter, dat minister Claes mij verzocht te geven op de vraag van de heer Van Elsen.

QUESTION ORALE DE M. RENARD AU PREMIER MINISTRE ET AU MINISTRE DES AFFAIRES ETRANGERES SUR « LE TRANSFERT DU QUARTIER GENERAL DE LA FORCE D'INTERVENTION RAPIDE AMERICAINE DE FLORIDE EN BELGIE »

MONDELINGE VRAAG AAN DE EERSTE MINISTER EN AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER « DE OVERBRENGING VAN HET HOOFDKWARTIER VAN HET AMERIKANSE SNELLE INTERVENTIEKORPS VAN FLORIDA NAAR BELGIE »

M. le Président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Renard au Premier ministre et au ministre des Affaires étrangères. La parole est à M. Renard.

M. Renard. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, des informations de source américaine indiquent que le général Rogers, commandant suprême des forces de l'Otan en Europe, pourrait devenir également le chef de la force d'intervention rapide des États-Unis, appelée communément la RDF. Le quartier général de cette force serait transféré de Tampa, en Floride, au Shape à Casteau, ou à l'Otan à Bruxelles.

Commentant cette information, les *Nouvelles Atlantiques* du 11 février notent que la RDF « deviendrait alors une force d'appoint de l'Otan », ajoutant que « l'opération permettrait de déplacer le flanc sud de l'Otan de la Turquie à la région irano-afghane, la zone pour laquelle la RDF sera destinée ».

Aucune négociation entre les États-Unis et leurs alliés de l'Otan n'a été annoncée à ce sujet alors que l'implication de l'Otan serait très grave : le raid avorté de Tabas au mois d'avril de l'année dernière en Iran est là pour nous le rappeler. De plus, cette région du monde, en fonction de laquelle la RDF a été créée, est située en dehors de la zone d'application du traité de l'Atlantique Nord, traité que la Belgique a signé, en vertu duquel elle a accepté en 1966 l'installation du siège de l'Otan et du Shape sur son territoire, sur la base duquel le Parlement a approuvé les décisions du gouvernement.

Messieurs les Ministres peuvent-ils me dire :

1° Si le gouvernement entend s'opposer à tout transfert de la RDF en Belgique;

2° Si le Parlement sera informé dès le départ de tout projet à ce sujet et ainsi mis en mesure d'en délibérer avant que le moindre engagement soit pris ?

M. le Président. — La parole est à M. Dhoore, ministre, qui répondra en lieu et place du Premier ministre et du ministre des Affaires étrangères.

M. Dhoore, Ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique. — Monsieur le Président, Mesdames, Messieurs, le gouvernement n'a été saisi d'aucune proposition visant à transférer en Belgique le commandement de la RDF américaine. Un plan de cette nature devrait, avant toute réalisation, être l'objet de consultations approfondies au sein de l'Otan. Le gouvernement n'entend pas se prononcer à l'égard d'une hypothèse imprécise. Il va de soi que le Parlement serait appelé, en tout état de cause, à jouer le rôle qui est le sien.

MONDELINGE VRAAG VAN MEVR. PANNEELS-VAN BAELEN AAN DE MINISTER VAN VERKEERSWEZEN OVER « RECENTE BENOEMINGEN BIJ DE REGIE DER LUCHTWEGEN EN DE OVERPLAATSING VAN DIENSTEN VAN DE NATIONALE LUCHTHAVEN NAAR BRUSSEL-HOOFDSTAD »

QUESTION ORALE DE MME PANNEELS-VAN BAELEN AU MINISTRE DES COMMUNICATIONS SUR « DES NOMINATIONS RECENTES FAITES À LA REGIE DES VOIES AERIENNES ET LE TRANSFERT DE SERVICES DE L'AEROPORT NATIONAL À BRUXELLES-CAPITALE »

De heer Voorzitter. — Mevr. Pannaeels wenst een mondelinge vraag te stellen aan de minister van Verkeerswezen, die zich bereid heeft verklaard om op die vraag te antwoorden.

Het woord is aan Mevr. Pannaeels.

Mevr. Pannaeels-Van Baelen. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, aan de absolute top van de Regie der Luchtwegen werden verleden week belangrijke benoemingen verricht waarvan drie Franstalige en één Nederlandstalige.

Vindt de geachte Minister dit billijk en rechtvaardig tegenover de Vlaamse gemeenschap, daar waar 77 pct. van het personeel Nederlandstalig is en 90 pct. van de activiteiten van de Regie der Luchtwegen op Vlaams grondgebied wordt uitgevoerd ?

Anderzijds werden drie van de vier benoemingen verricht buiten de hiërarchische weg om, wat slechts aanvaardbaar zou zijn om « eventueel een taalevenwicht tot stand te brengen hetgeen, naar mijn bescheiden mening, in deze omstandigheden bezwaarlijk kan aangevoerd worden.

Mag ik van de Minister vernemen welke kwalificaties elk van deze mensen heeft en of hij de aanwezige personen die in aanmerking kwamen niet bekwaam achtte.

Is het juist dat het plan-Canac voorziet in een overheveling van bepaalde diensten, o.a. telecommunicatie, metro en verkeersleiding, van Zaventem naar het grondgebied Brussel ?

Is dit geen kostbare operatie daar er mogelijkheden bestaan te Zaventem in de vrijgekomen gebouwen van de vrachthaven ?

Kan deze operatie gebeuren zonder de taalkaders, vastgelegd bij koninklijk besluit van 26 maart 1980, in het gedrang te brengen ?

Mag ik tevens vernemen welke investeringen er in de nabije toekomst gepland zijn op de secundaire vliegvelden ?

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Féaux.

De heer Féaux, Minister van Verkeerswezen. — Mijnheer de Voorzitter, ik heb de eer aan het geachte lid ter kennis te brengen dat de recente benoemingen die gedaan werden bij de top van het personeel van de Regie der Luchtwegen passen in het kader van de herstructurering van dit bestuur, die voortvloeit uit de toepassing van de collectieve sectoriële overeenkomst (1972-1973) en haar aanvulling van 25 juni 1973.

Het gaat om een eerste stap die gevolgd zal worden door andere benoemingen in de rang 15.

De rangen 16 en 15 vormen de eerste trap van de taalkundige hiërarchie en het geheel van de benoemingen die in dit kader zullen verwezenlijkt worden, zullen het evenwicht van de verdeling eerbiedigen, per rol, van de ambtenaren zoals voorgeschreven door artikel 43 van de samengeordende wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken.

Bijgevolg mag nog niet worden beweerd dat een toestand van onrecht werd geschapen.

Het plan-Canac, waar het geachte lid naar verwijst, is op het ogenblik een voorontwerp. Het voorziet onder meer in de oprichting van een nieuw centrum voor automatische luchtvaartcontrole dat moet dienen voor het verzekeren van de veiligheid van de luchtvaart boven het nationaal grondgebied.

Ten aanzien van de taalwetten, dient dit centrum te worden gerangschikt onder de uitvoeringsdiensten waarvan de activiteit zich over het gans land uitstrekt.

Mijn voorganger op het departement van Verkeerswezen heeft aan de Regie der Luchtwegen gevraagd de mogelijkheid na te gaan om dit centrum in te richten ten noorden van het grondgebied van Brussel-Hoofdstad, waar zij gronden bezit, dit overeenkomstig artikel 46, § 6, van de samengeordende taalwetten.

Het spreekt vanzelf dat elke uitbreiding van de effectieven die hieruit zou voortvloeien, zou samengaan met een aanpassing van de taalkaders.

Het programma voor 1981 van de investeringen ten gunste van de vier gewestelijke luchthavens beheerd door de Regie der Luchtwegen, is het volgende :

Ten eerste, onroerende technische installaties :

Oostende : 48,6 miljoen;

Antwerpen : 10,0 miljoen;

Charleroi : 134,7 miljoen;

Luik : 61,5 miljoen.

Ten tweede, investeringen in materieel :

Luchthavens (andere dan Brussel-Nationaal) gelegen in het noordelijk gedeelte van het land : 11,59 miljoen;

Luchthavens (andere dan Brussel-Nationaal) gelegen in het zuidelijk gedeelte van het land : 9,11 miljoen.

Ten derde, installatie te verwezenlijken buiten de luchthavens :

Radar te Bertem — elektronische uitrustingen : 199,4 miljoen.

Er dient te worden op gewezen dat het bedrag en de verdeling van de investeringskredieten van jaar tot jaar schommelen in verhouding tot de steeds dringender te dekken behoeften.

INTERPELLATIE VAN DE HEER VAN OOTEGHEM TOT DE MINISTER VAN SOCIALE VOORZORG EN VOLKSGEZONDHEID OVER « DE ONGEHOORDE WANTOESTANDEN OP HET GEBIED VAN DE VLEESKEURING EN DE GEVAREN HIERVAN VOOR DE VOLKSGEZONDHEID »

INTERPELLATION DE M. VAN OOTEGHEM AU MINISTRE DE LA PREVOYANCE SOCIALE ET DE LA SANTE PUBLIQUE SUR « LES IRREGULARITES INOUIES DANS LE SECTEUR DE L'EXPERTISE VETERINAIRE ET LES DANGERS QUI EN DECOULENT POUR LA SANTE PUBLIQUE »

De Voorzitter. — Aan de orde is thans de interpellatie van de heer Van Ooteghem tot de minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid over « de ongehoorde wantoestanden op het gebied van de vleeskeuring en de gevaren hiervan voor de volksgezondheid ».

Het woord is aan de interpellant.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, Dames en Heren, toen ik de minister van Sociale Voorzorg en van Volksgezondheid onlangs voor de BRT een forse verklaring hoorde afleggen over het ontwerp van wet tot oprichting van een instituut voor veterinaire keuring kon ik mijn oren niet geloven.

Volgens de minister is er geen vuiltje aan de lucht. Het ontwerp is goedgekeurd in de Senaat en het zal weldra door de Kamer worden gesluisd. Daardoor zal men werk kunnen maken van de strijd tegen het misbruik van hormonen bij het slachtvee.

Een dergelijke verklaring getuigt op zijn minst van een flinke dosis cynisme. Maar bovendien is het een manifeste misleiding van de openbare mening. Indien de minister de bevolking eerlijk had voorgelicht, dan had hij de lijdensweg van het wetsontwerp moeten schetsen.

Om een einde te maken aan de ongehoorde wantoestanden op het gebied van de vleeskeuring werd dertien jaar geleden een eerste ontwerp ingediend in de Kamer van volksvertegenwoordigers. Drie jaar later werd het in de Kamer goedgekeurd en verzonden naar de Senaatscommissie, waar het bleef rusten en begraven werd onder een dikke laag stof.

Nog eens vijf jaar later, op 11 oktober 1978, werd door de regering een nieuw ontwerp ingediend bij de Senaat. Het duurde tot 21 februari 1980 vooraleer het in de Senaat werd goedgekeurd. Het werd overgemaakt aan de Kamer, die er op één jaar tijd in de commissie een algemene bespreking aan wijdde. Met andere woorden : dertien jaar na de indiening van het eerste ontwerp staan we nog nergens.

In de Kamer zal het ontwerp vermoedelijk worden geamendeerd op verzoek van de regering. Dan moet het terug naar de Senaat en zo kunnen wij nog jaren doorgaan.

De regering, die anders zo'n haast heeft om bepaalde ontwerpen door het Parlement te jagen, schijnt haar eigen ontwerp op de veterinaire keuring niet belangrijk te vinden. Het duurt nu toch al dertien jaar, op een jaartje min of meer zal het wel niet aankomen. Dat er intussen op een ongehoorde en ongelooflijke manier met de volksgezondheid wordt geknoeid, zal de regering wel een zorg wezen.

De passiviteit van de regering en van het Parlement in deze aangelegenheid is een echte schande.

De minister van Volksgezondheid weet dat bepaalde scheikundige hormonen kankerverwekkend zijn. Hij weet dat ze op grote schaal ingespoten worden. En een wetsontwerp dat allesbehalve perfect is, maar dat hoe dan ook de bestaande wantoestanden gedeeltelijk zou opruimen, ligt dertien jaar na indiening van het eerste ontwerp nog steeds te liggen in de Kamer.

De volksgezondheid wordt bedreigd; onze vleesexport wordt bedreigd en de minister vindt het niet nodig om absolute prioriteit te vragen voor dat ontwerp.

Is het dan een wonder dat sommigen de vraag stellen : « Welke invloedrijke machten manoeuvreren er achter de schermen om de sanering van de vleeshandel te verhinderen ? Is het dan toch waar dat de bindingen tussen vleeshandel en politiek zo eng zijn dat het niet mogelijk is het ontwerp te laten goedkeuren ? Is de vleeslobby dan echt machtiger dan regering en Parlement ? »

Iedereen die met open ogen en oren in de buurt komt van bepaalde slachthuizen ziet en hoort dat er met de vleeskeuring in ons land iets aan de hand is.

Op zekere dag vertelde mij een veearts dat er een zwarte verzekeringsmarkt bestaat om de dieren te verzekeren tegen afkeuring. Mijn zegsman vertelde mij het volgende : « Dieren waarbij *cysticercosis* (lintworm) wordt vastgesteld, worden afgekeurd voor direct verbruik en moeten worden diepgevroren. Dat betekent natuurlijk een groot financieel verlies voor de eigenaar van het dier. Hij kan zich tegen dat verlies laten verzekeren bij bestaande, legale verzekeringsmaatschappijen. Het is echter veel eenvoudiger en goedkoper en veiliger wanneer hij zich illegaal verzekert. De veehouder betaalt, pak weg, een paar honderd frank per rund en hij heeft de zekerheid dat zijn dier niet zal worden afgekeurd. Ongeveer de helft van alle runderen worden op die manier verzekerd. In 1979 werden in België 757 256 runderen geslacht. Indien 350 000 stuks illegaal verzekerd worden tegen 200 frank per stuk, dan betekent dat dat de zwarte verzekeraars 70 miljoen opstrijken. Een gedeelte van dat geld wordt gebezigd om sommige keurders om te kopen. »

Ik was zo geschokt door dat verhaal dat ik op 24 januari 1980 een parlementaire vraag stelde om te weten of die veearts beuzelpreeft of de waarheid had verteld. Het antwoord tarte elke verbeelding. In 1978 werden in de openbare slachthuizen van de provincie Namen één dier per 140 afgekeurd wegens lintworm, terwijl er in de privé-slachthuizen

van de provincie Antwerpen wegens dezelfde reden op 58 118 runderen geen enkel werd afgekeurd.

Mijnheer de Minister, die cijfers waren zo sensationeel dat zij het verhaal van mijn zegsman zonder meer bevestigden. In Namen één afkeuring op de 140 dieren en in Antwerpen geen enkele op 58 000. Dat kan gewoon niet !

Tijdens de bespreking van het ontwerp nr. 331 in de Senaat heb ik u op dat schandaal opmerkzaam gemaakt en toen hebt u geantwoord dat die cijfers u ook verrast hadden, dat die zaak van dichtbij moest worden bekeken, dat het voor u een grote zorg was en dat u van die zaak verder werk zou maken.

Vandaag, één jaar later zou ik van u willen weten, Mijnheer de Minister, of u reeds van uw verrassing bekomen bent en of u die zaak van dichtbij hebt bekeken en of u nu die zorgen kwijt bent en of u werk hebt gemaakt van die zaak.

Zou u mij vandaag willen zeggen of men voor de afkeuringen wegens lintworm eindelijk normale cijfers bereikt ? Of is het zo dat vooral de Antwerpenaren onder de hoge bescherming van de minister van Volksgezondheid nog altijd biefstuk tartaar met lintworm eten ?

Nieuwsgierig geworden door het sensationele antwoord op mijn *cysticercosis*-vraag wou ik te weten komen hoe dat in België zit met afkeuringen van runderen wegens andere redenen dan *cysticercosis* en ik stelde op 3 maart 1980 een parlementaire vraag in die zin. Niemand zal het mij kwalijk nemen dat ik met bijzondere belangstelling keek naar de kwaliteit van mijn eigen biefstuk.

Mijnheer de Minister, weer waren de cijfers vernietigend voor het beleid van het departement van Volksgezondheid. In 1978 werd in de openbare slachthuizen van de provincie Oost-Vlaanderen één op 103 runderen afgekeurd wegens andere redenen dan *cysticercosis*, voor de privé-slachthuizen was het cijfer : één op 1 052 ! Afgerond betekent dat : openbare slachthuizen, één afkeuring op 100 runderen, privé-slachthuizen, één afkeuring op 1 000 runderen.

Daardoor werd weer bevestigd wat de veearts mij had verteld : « In sommige privé-slachthuizen wordt zo goed als niets afgekeurd. » En de inspectie van Volksgezondheid is volgens hem, in veel gevallen, een lachertje. Sommige inspecteurs kondigen hun komst vooraf telefonisch aan. Dan komen zij tegen het middaguur, zetten geen voet in het slachthuis, de lunch is immers klaar..., en na de cognac gaan ze naar huis, met als presentje voor mevrouw een uitgelezen stuk ossehaas !

De heren inspecteurs zullen verontwaardigd protesteren als ze die beschuldigingen lezen in de pers. Maar zij kunnen toch ook vermenigvuldigen en delen. Zij kennen toch ook het verschil tussen 100 en 1 000 ! En hebben zij daar een andere uitleg voor dan dat in sommige slachthuizen zieke dieren plots gezond worden en dat die rommel, dat besmette vlees, tegen hoge prijzen in omloop wordt gebracht ?

Mijn volgende stap was mijn parlementaire vraag van 29 april 1980 om de afkeuringen te kennen, niet per provincie, maar per slachthuis en per reden.

Op die manier zou iedereen weten waar de knoeters zitten en welke slachthuizen te mijden zijn. En wat is het resultaat ? Plots klapte de deur dicht ! Ik krijg geen informatie : op 3 juni 1980 verschijnt in het bulletin van *Vragen en Antwoorden* van de Senaat het antwoord van de minister dat luidt als volgt :

« Tot mijn spijt moet ik het geachte lid mededelen dat het onmogelijk is voor mijn administratie hem de gevraagde statistische gegevens te verstrekken. Terwijl trimestriële staten IVH/47 regelmatig opgemaakt worden door de dierenartsen die verantwoordelijk zijn voor de keuring kan wegens gebrek aan middelen de systematische verwerking van de statistieken betreffende de verschillende afkeuringen enkel gerealiseerd worden voor het geheel van de slachtinrichtingen. »

De formulieren die driemaandelijks en jaarlijks door elk slachthuis worden ingevuld liggen op het departement. Eén van de ambtenaren van het ministerie verzekert mij dat hij binnen de week gemakkelijk het antwoord klaar zou kunnen maken, maar men mag mij geen antwoord geven !

Intussen verdwijnt minister Dhoore van het gezondheidstoneel. Hij wordt opgevolgd door de heer Califice. Op 13 juni 1980 stuur ik een persoonlijke brief aan minister Califice, waarin ik protesteer tegen de weigering mij informatie te verstrekken en waarin ik als Parlementslid eis volledig te worden ingelicht over de aanslag die in sommige slachthuizen op de volksgezondheid wordt gepleegd.

De nieuwe minister antwoordt mij op 14 juli 1980 het volgende :

« Waarde collega, ik heb met bijzondere belangstelling kennis genomen van uw brief van 13 juni betreffende de afkeuringen in de slacht-

huizen. Ik kan u verzekeren dat ik het grootste belang hecht aan de parlementaire controle op de uitvoerende macht en ik zal u de nodige gegevens over het aangehaald onderwerp waarom u hebt verzocht door middel van uw vraag nr. 98 bezorgen. Ik geef mijn diensten de opdracht de nodige statistische gegevens te verzamelen. Ook de antwoorden op de andere vragen zal ik u ten spoedigste bezorgen.»

Drie maanden later, op 26 september heb ik nog steeds geen antwoord. Ik schrijf een verontwaardigde brief aan de heer Califice waarin ik hem mededeel dat het maandenlang onbeantwoord laten van parlementaire vragen onaanvaardbaar is en de indruk verwekt dat de administratie bepaalde toestanden wil verzwijgen. Tot slot eis ik een antwoord, ook wanneer het voor bepaalde mensen onaangenaam zou zijn. Op 17 oktober antwoordt de minister dat zijn diensten bezig zijn de nodige gegevens te verzamelen.

Ik had hoop dat ik nu eindelijk, na zes maanden, een antwoord zou krijgen op mijn parlementaire vraag en wat gebeurt er? Minister Califice stapt uit de regering en wordt op het departement van Volksgezondheid vervangen door dezelfde heer Luc Dhooze, die geweigerd had mij te antwoorden!

Er gebeurt weer maanden niets, tot minister Dhooze mij eindelijk, op 9 januari, dus na 8 1/2 maanden wachten een hoogst onvolledig antwoord stuurt. Ik krijg de lijst der afkeuringen per slachthuis, maar zonder opgave van de redenen van afkeuring. Wat ik wou weten bijvoorbeeld in welke slachthuizen men sinds jaren geen enkel dier wegens de insluiting met kankerverwekkende hormonen had afgekeurd, kon ik uit het antwoord niet opmaken.

Maar toch is het antwoord zo hallucinant dat volgens mij niet alleen de minister van Volksgezondheid maar ook de minister van Justitie onmiddellijk en onverbidlijk zouden moeten optreden, zonder aanzien des persoons.

Ik geef hieronder enkele voorbeelden van afgekeurde runderen per provincie in 1979 :

Provincie Antwerpen : een privé-slachthuis met één afkeuring op 57 dieren; een ander privé-slachthuis met één afkeuring op 5 920 dieren;

Provincie Brabant : een openbaar slachthuis met één afkeuring op 31 dieren; een privé-slachthuis met één afkeuring op 4 362 dieren;

Provincie Oost-Vlaanderen : een openbaar slachthuis met één afkeuring op 37 dieren; een privé-slachthuis met één afkeuring op 6 122 dieren;

Provincie West-Vlaanderen : een openbaar slachthuis met één afkeuring op 372 dieren; een privé-slachthuis met één afkeuring op 5 477 dieren; een ander privé-slachthuis met één afkeuring op 6 362 dieren; en nu de klap op de vuurpijl : een ander privé-slachthuis met hoop en al één afkeuring op 7 062 dieren.

In Vlaanderen bestaat er dus een verschil van afkeuring van 1 op 31 tot 1 op 7 062, dat wil zeggen dat in een bepaald privé-slachthuis de kans op afkeuring 227-maal kleiner is dan in een bepaald openbaar slachthuis.

Kunt u zoiets nog één dag langer dulden, Mijnheer de Minister?

Hebt u de indruk dat u uw plicht doet wanneer u die cijfers hoort?

Een ander probleem zijn de slachtingen voor privé-gebruik. Op 7 maart 1980 stelde ik u de vraag hoeveel runderen er in 1978 werden geslacht voor privé-gebruik. U antwoordde mij niet.

Op 17 juli, meer dan vier maanden later, ontving ik het antwoord van minister Califice. Opnieuw sensationele cijfers : in de openbare slachthuizen van West-Vlaanderen zijn slechts 1,3 pct. van de geslachte runderen bestemd voor privé-gebruik. In de openbare slachthuizen van Limburg is 17,3 pct. bestemd voor privé-gebruik en in de privé-slachthuizen van dezelfde provincie loopt dit zelfs op tot 36,9 pct.

Mijnheer de Minister, u zal moeten toegeven dat de minzame Limburgers grote vleesteers zijn : de boeren eten daar één op vijf koeien zelf op. Of is het misschien toch waar wat mijn vriend, de veearts, zegt : «Dat de groothandelaars aan de landbouwers een volmacht vragen, op hun naam slachten, zogezegd voor privé-gebruik, en dat op die manier een zwarte vleesmarkt ontstaat ter waarde van honderden miljoenen»?

Uiteraard leidt dat tot een enorme belastingfraude en tot oneerlijke concurrentie ten aanzien van de slagers, maar het probleem dat ons vandaag interesseert is dat dat vlees vaak op de meest onhygiënische manier wordt vervoerd, gemanipuleerd en bewaard om uiteindelijk op het bord van de niets vermoedende verbruiker terecht te komen.

Zoals iedereen weet moeten alle noodslachtingen in openbare slachthuizen gebeuren. Wat gebeurt er in werkelijkheid? De opkopers van wrakke halen de stervende wrakken op bij de boeren, voeren ze naar de «veilige» slachthuizen, waar ze als «gezonde» dieren worden geslacht. Wie mij niet gelooft moet maar de vakbladen openslaan

waarin de specialisten van de noodslachtingen reclame maken, hoge prijzen en discretie beloven en hun diensten dag en nacht aanbieden. Tot mijn verwondering drijft een privé-slachthuis het zelfs zó ver dat het een advertentie plaatst voor door de wet verboden noodslachtingen.

Op 12 mei 1980 stel ik een parlementaire vraag over het aantal noodslachtingen in ons land. Weer moet ik enkele malen aandringen op een antwoord, dat uiteindelijk na acht maanden wordt verstrekt. Weer lopen de cijfers zo uiteen dat men zich moet afvragen waar de zieke dieren worden opgegeten en waar de gezonde dieren via zogezegde noodslachtingen naar het zwarte circuit verhuizen.

Laat ons even twee vergelijkbare provincies naast elkaar stellen en het aantal slachtingen en noodslachtingen bekijken. Het betreft hier alle runderen, kalveren, paarden, varkens en schapen, dus alle in 1979 geslachte dieren van de hele provincie.

In Antwerpen : 1 356 764 slachtingen en 210 noodslachtingen, dit wil zeggen één noodslachting op 6 460 dieren.

In Luik : 686 579 slachtingen en 432 noodslachtingen, of één noodslachting op 1 589 dieren. Viermaal minder noodslachtingen in Antwerpen dan in Luik. Mij maakt niemand wijs dat de dieren beneden de taalgrens vlugger hun poten breken en vlugger ziek worden dan boven de taalgrens.

Het laatste en zeker niet het geringste probleem is het gebruik van hormonen. Lang voor de hormonenrel met Nederland, namelijk op 23 juli, stelde ik een parlementaire vraag over het gebruik van hormonen in ons land. Het antwoord werd mij relatief vlug verstrekt door minister Califice. Het is gewoon verbijsterend. In 1977 werden er in ons land 1 054 monsters genomen bij kalveren; 413 of 39 pct. is positief. Als 4 kalveren op de 10 positief zijn, dan verwacht de leek dat men het aantal monsteropnamen zal opdrijven. Niets daarvan : in 1978 worden in heel België nog hoop en al 156 monsters genomen; 16 zijn positief. En of men het gelooft of niet : in 1979 beperkt men zich voor het onderzoek bij kalveren in heel België tot het formidabel getal van 4 monsters. En wonder boven wonder : de vier kalveren zijn alleen o.k. ! België is vrij van hormonen ! Wie heeft ooit gesproken over het land der dwazen ? Elke ernstige keurder verzekert je dat oestrogenen DES kankerverwekkend zijn en dat deze produkten op grote schaal worden gebruikt. Bij elke tweede *Wiener Schnitzel* en elke tweede *Cordon Bleu* die je oppeuzelt heb je, door het antwoord op mijn parlementaire vraag, bijna de wiskundige zekerheid dat je een stukje kanker meeslikt. De minister laat maar begaan. Onze goede faam als vleesproducent gaat naar de bliksem en er gebeurt niets.

Weet hij dan niet dat de koeien en de kalveren vaak weken vooraf worden gekocht door veehandelaars op voorwaarde dat men het spuiten toelaat? Weet de Minister dan niet dat sommige veehandelaars, sommige aankopers van grote warenhuizen, en gewetenloze veeartsen op de weiden komen spuiten? Weet de geachte Minister dan niet dat hormoonpreparaten uit het buitenland worden ingevoerd? Dat ze ook in België worden gefabriceerd? Dat sommige apothekers ze verkopen, dat ze door vertegenwoordigers worden aangeboden? Vindt de Minister het normaal dat de heren kankerverwekkers als deftige en geziene burgers naast ons zitten in de sociaal-culturele verenigingen, in de gemeenteraad, in de kerk en misschien zelfs in het Parlement?

Kan de geachte Minister vandaag eindelijk, na twee maanden, antwoorden op mijn vraag van 30 december 1980?

Op 20 oktober 1980 werden twee omzendbrieven verstuurd in verband met de strijd tegen de toediening van hormonale en antihormonale stoffen.

— Hoeveel karkassen werden er sindsdien in beslag genomen?

— Hoeveel karkassen werden er sindsdien voor monsteropnamen door de inspecteurs vastgehouden?

— Hoeveel monsteropnamen werden er sindsdien door de inspecteurs effectief gedaan?

Alleen een positief antwoord op die vraag zou bewijzen dat er sinds 20 oktober 1980 iets ten goede is veranderd.

Alhoewel ik een overtuigd voorstander ben van het privé-initiatief, leren de cijfers ons dat vooral in de privé-slachthuizen met de volksgezondheid en met de BTW wordt geknoeid. Maar ook tussen de openbare slachthuizen onderling en tussen de privé-slachthuizen onderling is er een reuzeverschil en in alle objectiviteit moet ik als Vlaming tot mijn spijt vaststellen dat de situatie in sommige Waalse privé-slachthuizen veel gezonder is dan in bepaalde privé-slachthuizen in Vlaanderen.

De toestanden waarover ik sprak zijn in de vakmilieus algemeen bekend. Dr. Paul Van Hende, directeur van het Gentse slachthuis, staat in die milieus bekend als een integer man, als een streng en objectief keurder. In de bevoegde commissie van de Gentse gemeenteraad vertelde hij onlangs dat hij een verdacht kalf liet onderzoeken op de

aanwezigheid van hormonen. Het dier werd positief bevonden. Onmiddellijk klapte de veehandelaar de deuren van zijn vrachtwagen dicht en reed met zijn dieren naar een privé-slachthuis; met als gevolg weer een klant minder voor het openbaar slachthuis. Is het dan te verwonderen dat Dr. Van Hende in een keihard rapport aan de gemeenteraad schrijft « dat de keuring, de BTW-controle, de arbeidsreglementering, in één woord de naleving van de vigerende wetgeving beter wordt nageleefd in de openbare slachthuizen dan in de private » ?

Ook de heer Baudouin De Grunne schrijft op 17 maart 1980 namens de Vereniging van Belgische Steden en Gemeenten « dat de private slachthuizen — zoals blijkt uit de ervaring — omwille van commerciële redenen veel soepeler en lakser zijn in het goedkeuren van dieren dan de openbare slachthuizen » en verder over « de laksheid, de leemten en zelfs de misbruiken die omwille van commerciële redenen voorkomen in de private slachthuizen ».

Prof. De Backere van de Gentse Rijksuniversiteit staat in binnen- en buitenland bekend als een autoriteit op het gebied van de diergeneeskunde. Hij maakt een duidelijk onderscheid tussen de natuurlijke (de lichaamsreinen) en de synthetische (de lichaamsvreemde) hormonen als groeimiddel. Sinds jaren voert hij een eenzame strijd tegen het gebruik van de kankerverwekkende synthetische hormonen bij kalveren. En sinds jaren, sinds 1969, eet hij geen stukje kalsvlees meer en hij weet waarom. Hij, als specialist, weet immers welk vlees hij in de kuip heeft. Hij schrikt er niet voor terug de schijnheiligheid aan te klagen van onze noorderburen, waar ook niet alles perfect is, maar waar men de misbruiken bij ons gebruikt en misbruikt in de bikkelharde concurrentiestrijd op de buitenlandse markten. Maar Prof. De Backere en ook u, Mijnheer de Minister, moeten toegeven dat Nederland ^{van} 'stronger' is dan België op het gebied van de vleeskeuring. In Nederland bestaan er alleen openbare slachthuizen, in Nederland gebeurt de controle op het gebruik van hormonen niet alleen in het slachthuis maar ook in de fokkerij. Wanneer één of meerdere dieren met hormonen werden behandeld, zijn er heel zware sancties die kunnen leiden tot het afslachten van de hele veestapel. Een drastische maatregel weliswaar, maar in elk geval een maatregel die resultaat heeft want de Nederlandse boeren vrezen de keurders als de pest.

In België daarentegen is de controle op de vleeshandel volkomen ontsnapt aan de minister van Volksgezondheid. Een echte mafia manipuleert de vleeshandel en de vleesindustrie met hun 60 miljard brutoomzet tegen aankoopwaarde. Verschillende slachthuizen staan sinds jaren bekend als « veilige » slachthuizen. Sinds meer dan één jaar weigert men aan het Parlement de gegevens te verstrekken die voorkomen op het formulier IVH/47. Daardoor zou elk parlementslid immers zien welke de « veilige » slachthuizen zijn, waar men sinds jaren voor bepaalde ziekten geen enkel dier heeft afgekeurd.

De controle op het gebruik van hormonale en antihormonale stoffen werd in 1979 gewoon stopgezet. De strijd tegen het gebruik van kankerverwekkende middelen kan slechts worden gewonnen indien een korps van onafhankelijke keurders, met politionele bevoegdheid direct een beroep kan doen op de laboratoria en op het parket. Men zal die kwaal slechts uitroeien wanneer de controle op het bedrijf vlug en doeltreffend kan worden uitgevoerd en wanneer in strenge sancties wordt voorzien in geval van overtreding.

Tot slot wil ik uitdrukkelijk stellen dat mijn interpellatie niet gericht is tegen om het even welk beroep. De integere veehouders, veehandelaars, vleeskeurders, dierenartsen en slagers hebben er alle belang bij dat deze interpellatie wordt gehouden en dat de schoften die op grote schaal knoeien met de volksgezondheid uit hun beroep worden geweerd.

Ik zou mijn interpellatie dan ook willen besluiten met enkele vragen :

1. Wanneer zal de geachte Minister alle gegevens van de formulieren IVH/47 meedelen aan het Parlement ?
2. Wanneer zal de geachte Minister de slachthuizen laten controleren waar abnormaal weinig dieren worden afgekeurd ?
3. Wanneer zal de geachte Minister een onderzoek laten instellen naar de noodslachtingen in privé-slachthuizen ?
4. Wanneer zal de geachte Minister de keurders het bevel geven het parket te verwittigen wanneer het gebruik van kankerverwekkende hormonen wordt vastgesteld ?
5. Wanneer zal de geachte Minister de controle op de verdachte bedrijven organiseren ?
6. Wanneer zal de geachte Minister een einde maken aan de illegale zogezegde slachtingen voor privé-gebruik ?
7. Wanneer zal de geachte Minister de illegale cysticercose-verkeersmarkt laten oprollen ?
8. Wanneer zal de geachte Minister, namens de regering, aan de Kamer van volksvertegenwoordigers en aan de meerderheid die hem steunt, vragen om het reeds in de Senaat goedgekeurde ontwerp tot

oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring dringend en ongewijzigd ter stemming leggen ?

9. Welke andere concrete maatregelen zal de geachte Minister treffen om een einde te maken aan al die ongehoorde wantoestanden en binnen welke termijn zal dat gebeuren ?

Intussen dank ik u alvast voor uw belangstelling en voor uw aandacht. (Applaus op verschillende banken.)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Deconinck.

De heer Deconinck. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de kommer om de volksgezondheid leeft zonder enige twijfel in alle fracties van deze Hoge Vergadering. Of men nu behoort tot de minderheid of tot een fractie van de meerderheid, in elke fractie zal dezelfde bezorgdheid aanwezig zijn inzake de gezondheid van onze bevolking.

Ik heb met belangstelling geluisterd naar de interpellatie van de heer Van Ooteghem. Wat hij hier aanklaagt is helaas een te grote waarheid om er onberoerd bij te blijven. In vele gebieden, vooral in West-Vlaanderen, is de toestand in verband met slachthuizen en de keuring ongelukkig erg. Wat hij hier aanhaalde over *cysticercosis* is maar al te juist. Het is nog erger wanneer wij beseffen dat dezelfde toestanden zich voordoen voor andere redenen van afkeuring, die evenwel geen enkel gevolg kennen, en waardoor het vlees derhalve als volwaardig op de markt wordt gebracht.

Een dierenarts, belast met veterinaire keuring, verklaarde mij eens in volle ernst dat er geen reden tot afkeuring bestaat omwille van *cysticercosis*, in de volksmond de worm genoemd, omdat het geen dodelijke ziekten veroorzaakt.

Ik heb dat onderzocht. Het resultaat is ontstellend. Wat volgt is overgenomen uit een studie van twee bekende parasitologen, Dr. Zbigniew Pawlowski en Dr. Myron G. Schultz en is verschenen in het nummer van *Advanced Parasitology*.

Ik citeer letterlijk : « *Taenia Saginata infection* mag niet meer aangezien worden als onbelangrijk en lachwekkend ... *Taenia saginata* kan symptomen verwekken van onherstelbare infectie. Het is zelfs, in een zeer korte tijdsspanne, een levensgevaarlijke dreiging veroorzaken, wanneer de gebrachte *proglottis* geslikt wordt of wanneer een *proglottis* in de appendix binnenkomt ... » En zo gaat het verder met de analyse van de symptomen veroorzaakt door de *Taenia saginata*, dus door de *cysticercosis*.

Door de heer Van Ooteghem werden hier helaas zeer vele juiste cijfers opgegeven. Omdat dit al te onvolledig is wens ik uw aandacht te vestigen op de volgende toestand : het aantal slachtingen in 1978 van rundvee, ik laat het onnoemelijk aantal miljoenen varkens terzijde, bedroeg in België in de private en de officiële slachthuizen samen 449 780 eenheden.

Ik ben geen dokter, geen parasitoloog maar ik heb oog en oor voor degenen die wel die bevoegdheden bezitten. Mij wordt medegedeeld dat wetenschappelijk bewezen is dat het aantal runderen die in dit land door *cysticercosis* zijn aangetast 9 pct. bedraagt. Dit komt niet van een leek maar van wetenschapslui. Zulks zou tot gevolg moeten hebben dat op de 449 780 geslachte runderen 40 480 dieren zouden afgekeurd zijn in de privé- en in de openbare slachthuizen samen.

De heer Van Ooteghem heeft enkele cijfers geciteerd die tot de ontstellende vaststelling leiden dat er *in globo* in de openbare slachthuizen in 1978 788 dieren werden afgekeurd voor *cysticercosis*. In de privé-slachthuizen, die minder dan de helft van het aantal rundveeslachtingen voor hun aandeel nemen, bedroeg het aantal afkeuringen in 1978 slechts 45 dieren.

Het aantal slachtingen in 1979 zijn ook groot. In de openbare slachthuizen, waaraan wij van nu af veel aandacht zullen moeten besteden, wat ook de heer Van Ooteghem die een voorstander is van de vrije onderneming onomwonden heeft verklaard, werden 2 535 123 slachtingen uitgevoerd. In dit cijfer zijn varkens, schapen en runderen begrepen. In de privé-slachthuizen bedroeg dit getal 6 308 925. In totaal zijn dit 8 844 048 slachtingen.

Weet u wat het aantal dieren was dat werd afgekeurd voor andere redenen dan de *cysticercosis* ? Voor 1979 bedroeg dit totaal in de openbare slachthuizen 2 447 eenheden op een aantal van 2 535 123 slachtingen en in de privé-slachthuizen — wij willen het zo nodig honderdmaal beklemtonen — was dit 995 stuks op 6 308 925 slachtingen. Dat is de mafia uit San-Francisco in België ingevoerd.

Hiermede heb ik enkele cijfers geciteerd, Mijnheer de Minister — en er valt niet mee te lachen — waarover absoluut ernstig dient te worden gesproken. Het gaat hier immers om de gezondheid van onze hele bevolking, van klein tot groot, van jong tot oud.

Dat heeft mij ervan overtuigd dat de keurder die om die reden niet afkeurt noch zijn wettelijke, noch zijn deontologische plicht doet. Als

wij weten dat wetenschappelijk wordt vastgesteld dat ongeveer 9 pct. van ons rundvlees lijdt aan *cysticercosis* en als wij dan tot de vaststelling komen dat niet eens één geslacht dier per duizend om deze reden wordt afgekeurd, krijgen wij rillingen van afschuw bij de gedachte wat ons zoal wordt voorgeschoteld als eersteklasvlees, dat wij op de koop toe nog zeer duren betalen. Onze twijfels over de wijze waarop de veterinaire keuring gebeurt, zijn dan ook zeer groot.

Wat de heer Van Ooteghem ons voorhoudt over geheimegehouden statistieken, over het aantal afgekeurde dieren en over de redenen van afkeuring en wat hij ons voorhoudt over niet-aanwijsbare slachthuizen en keurders, die geen afkeuringen doen of slechts noodgedwongen daartoe overgaan, is niet van die aard om ons vertrouwen in het huidige systeem van veterinaire keuring te versterken.

Wij vrezen dat het ministerie van Volksgezondheid onvoldoende controle heeft en op de slachthuizen en op de keurders. In feite bestaat er geen werkelijke controle op de keurders en op hun wijze van werken, Er is onvoldoende controle op de slachthuizen.

Wij zijn dan ook overtuigd voorstander van het organiseren van een reizend korps van onkreukbare dierenartsen, belast in naam van de Volksgezondheid, in de echte zin van het woord, om de keurders te inspecteren op hun bekwaamheid, hun bevoegdheid en hun eerlijkheid.

De studie over onze slachthuizen en over de wijze waarop de keuring nu gebeurt, brengt mij ertoe vragen te stellen over de toekomst van de openbare slachthuizen.

Wij, socialisten, dienen de openbare slachthuizen te verdedigen tegen het gevaar van verdwijning, dat vooral in de hand wordt gewerkt door de liberale werkwijze van de privé-slachthuizen. Wij denken hier bijvoorbeeld aan de noodslachtingen, waarop de heer Van Ooteghem terecht een allusie maakte, die verplichtend dienen te gebeuren in een openbaar slachthuis. Welnu, bepaalde privé-slachthuizen aarzelen niet openlijk reclame te maken voor het aantrekken van noodslachtingen, die hier in heel wat veiliger voorwaarden terecht kunnen dan in een openbaar slachthuis.

De gelijkstelling op alle gebieden van de privé-slachthuizen met de openbare slachthuizen betekent in ons land, en zeker in Vlaanderen, de totale verdwijning in korte tijd van alle openbare slachthuizen. Een vergelijking kan hier volstaan. In 1979 werden in de openbare slachthuizen 1 888 853 varkens geslacht; in de privé-slachthuizen waren er 5 830 263 slachtingen. In totaal bedroeg het aantal slachtingen in 1979 voor de openbare slachthuizen 2 535 123 dieren; in de privé-slachthuizen gaf dat 6 308 925 dieren.

De openbare slachthuizen kunnen de ongelijke concurrentie met de privé-slachthuizen niet aan. In de openbare slachthuizen moet alles gaan volgens de wet. Dat is op verre na niet het geval met de privé-slachthuizen.

Welk is, op het gebied van steun aan de openbare slachthuizen, het plan van de Minister? Of bestaat er doodeenvoudig geen plan? Ik zie ieder jaar opnieuw openbare slachthuizen verdwijnen... of in concessie gegeven worden — wat ze gelijkstelt met privé-slachthuizen — en dat vooral bij gemis aan steun, aan financiering, aan vernieuwing en vooral bij gemis aan degelijke controle op de omringende privé-slachthuizen, die worden gecontroleerd op een oppervlakkige wijze, door inspecteurs van de vleeshandel, die weinig of niets te zeggen hebben. Ik ken immers geen enkel privé-slachthuis waar werkelijke schandalen gebeurden — en er zijn heel wat in dat geval —, dat door een inspecteur werd gesloten.

In Frankrijk bestaat er ter bescherming van de openbare slachthuizen een kaderwet. Met het ontwerp tot oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring werd een schuchtere poging ondernomen om enigszins orde op zaken te stellen. Het is in mijn ogen veelbetekenend dat dit wetsontwerp aan het met de keuring zo intiem verbonden luik van de hervorming der slachthuizen helemaal voorbijgaat. Een van uw voorgangers, Mijnheer de Minister, heeft een poging tot hervorming van de slachthuizen gedaan. Het is begrijpelijk dat tegen de hervorming heel wat verzet zal komen van de grote financiële machten, want de vleeshandel in ons land is een miljardendans. De heer Van Ooteghem citeerde het cijfer van 40 miljard als aankoopssom, dat betekent heel waarschijnlijk een omzet van 90 miljard, wat een fantastisch bedrag is. De vleeshandel levert ruime winsten op, maar betekent een bestendig gevaar voor de volksgezondheid.

Wij dienen ons hoognodig te beraden, Mijnheer de Minister, over de plaats die het openbaar slachthuis in ons land moet innemen en over de plaats die aan de privé-slachthuizen wordt gereserveerd.

Wij zijn in het bezit van een lijst van slachthuizen, waar het aantal slachtingen zo gering is, dat ik ervan overtuigd ben, dat zij maar kunnen overleven, door gebruik van de middelen, die wij veroordelen.

Ik hoop, Mijnheer de Minister, dat u het probleem van de openbare slachthuizen ernstig zult ter hand nemen. Zij zijn de enige garantie tegen

de steeds groeiende misbruiken in de wereld van de slachthuizen, waar het maken van winst veel belangrijker is dan het beveiligen van de volksgezondheid.

Mijnheer de Minister, wij hebben het volstrekte vertrouwen in uw wil om de gezondheid van ons volk te beschermen. U weet pertinent goed dat het meer dan tijd is dat er krachtig gereageerd wordt tegen de enorme misbruiken inzake de vleeskeuring. Het ontwerp van wet tot oprichting van het Instituut voor Veterinaire Keuring, is een duidelijk bewijs van uw wil, orde te scheppen in deze ongelooflijke warboel, die de vleeskeuring op het ogenblik in dit land is. Wij moeten ook het probleem van de slachthuizen ernstig ter hand nemen als wij een einde willen maken aan maffiapraktijken, die in ons land niet verder thuishoren.

Mijnheer de Minister, ik wil besluiten met de volgende overwegingen. Op 5 februari 1968 werd bij de Kamer van volksvertegenwoordigers door de toenmalige minister van Volksgezondheid, uw partijgenoot, de heer Hulpiau, een wetsontwerp ingediend betreffende de organisatie van de veterinaire keuringen en sanitaire controles alsook van de slachtingen. De tegenkanting tegen dit ontwerp was zo groot dat het bij een ontwerp bleef. De heer Van Ooteghem heeft gezegd dat het ontwerp hinkepinkend door de Kamer werd gelooft, maar dat het in de Senaat spoorloos verdween en tot nog toe niet werd behandeld.

Dit ontwerp is dode leter gebleven. Het was de eerste ernstige poging om de gezondheid te beschermen, vooral via de keuringen en de slachthuizen die een primordiale rol spelen. Wij geven in dit land miljarden uit om zieken opnieuw gezond te maken, terwijl wij anderzijds volstrekt onverschillig blijven toezien hoe diezelfde volksgezondheid opnieuw wordt aangetast door oogluikend toe te laten dat miljoenen kilo's besmet vlees, dat voor consumptie totaal ongeschikt is, het grote publiek bereiken.

Mijnheer de Minister, het ontwerp tot oprichting van een Instituut voor Veterinaire Keuring, dat in deze Senaat werd goedgekeurd was een eerste, weliswaar zeer bescheiden stap in de goede richting, wat de controle op de veterinaire keuring betreft. In de Kamer is men nu bezig dit ontwerp van iedere zinvolle inhoud te ontdoen, zodat wij het gevaar lopen dat de vleesmafia zonder vaar of vrees verder zal doorgaan met haar onzure praktijken van massale volksvergiftiging.

Wij durven hopen, Mijnheer de Minister, dat u als minister van Volksgezondheid alles in het werk zult stellen om deze mafia-praktijken buitenspel te zetten en de gezondheid van onze bevolking te beveiligen.

M. le Président. — La parole est à M. Neuray.

M. Neuray. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, je m'associe à l'excellente et courageuse interpellation de notre collègue M. Van Ooteghem qui a déploré le laxisme qui règne dans le contrôle des viandes ainsi que la lenteur du législateur en la matière.

En fait, il y a trois niveaux de contrôle des viandes.

Le premier s'effectue sur le cheptel sur pied à la ferme. Il semble se poser là un premier problème. En effet, je suppose que les grandes étables industrielles créées principalement dans le Nord du pays et qui se consacrent à l'engraissement rapide des bovidés dépendent en principe du ministère de l'Agriculture.

Tout le monde devrait savoir que le but poursuivi par de telles « fabriques » est l'augmentation extrêmement rapide du poids des animaux par des méthodes d'alimentation particulières, dans lesquelles l'utilisation de produits hormonaux, pourtant déjà interdits par notre législation, joue un très grand rôle. De nombreux agriculteurs wallons m'ont dit qu'après un mois, ils ne reconnaissent plus leur propre bétail ayant subi ces traitements.

Je suppose qu'aucun expert vétérinaire dépendant du ministère de l'Agriculture et effectuant le contrôle de ces « usines à viande » n'ignore l'emploi de ces substances, et je me pose la question de savoir pourquoi la législation n'est pas appliquée dans ces cas bien concrets.

J'irai même jusqu'à m'étonner que certains membres du cabinet du ministère de l'Agriculture fassent des conférences en vue de promouvoir ces méthodes d'engraissement particulièrement rapide auprès des agriculteurs, ce qui me semble quand même assez extraordinaire.

Le deuxième contrôle a lieu à l'abattoir et dépend de vous, Monsieur le Ministre.

Vous connaissez les critiques que notre collègue M. Payfa a émises à ce sujet.

C'est la raison pour laquelle nous avons proposé et défendu des amendements à l'article 5 — qui ont d'ailleurs été acceptés par cette assemblée —, amendements qui consacrent l'indépendance absolue des vétérinaires fonctionnaires à l'Institut d'expertise vétérinaire.

Il semble, et nous le regrettons vivement, qu'un contre-amendement visant à rétablir le texte initial du projet ait été déposé à la Chambre des représentants.

M. Dhoore, Ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique.
— Il a été retiré.

M. Neuray. — Je suis heureux d'apprendre qu'il a été retiré, car s'il avait été maintenu, la situation que viennent de décrire nos collègues MM. Van Ooteghem et Deconinck se poursuivrait et les différences que nous constatons entre les contrôles pratiqués dans les abattoirs de Flandre et de Wallonie et entre les abattoirs privés et publics resteraient inchangées et, ainsi que M. Deconinck l'a signalé, on ne pourrait garantir une viande de qualité.

M. Deconinck a parlé de la cysticercose. Vous vous souviendrez de mes propres questions à ce sujet. Je m'étonnais de la différence considérable qui existait entre les pourcentages de cysticercose dans les abattoirs du Nord et du Sud de la Belgique et vous m'aviez répondu que des problèmes de dosage et de méthode d'investigation se posaient peut-être.

Quand les pourcentages sont aussi considérables que les chiffres cités, on peut, comme je l'ai fait à l'époque, douter réellement que la cause de cette situation provienne des différences de méthode.

Le cas de la brucellose n'a pas été évoqué. Vous devez savoir, Monsieur le Ministre, que de très nombreux animaux brucelliques en Wallonie deviennent, mystérieusement, en passant la frontière linguistique, indemnes de brucellose. Les cartes s'évaporent dans la nature et ces animaux deviennent admirablement sains.

Quant aux animaux morts sur les marchés à bestiaux en Wallonie et acceptés dans les abattoirs, cas dont on a parlé, cette situation se confirme régulièrement. Il m'est même revenu que des animaux refusés à l'abattoir de Namur avaient été ensuite ramenés à cet abattoir avec un cachet d'un autre abattoir, après avoir été éviscérés; il n'était donc plus possible de les refuser. Si le responsable n'avait pas la certitude absolue qu'il s'agissait des mêmes animaux, certitude impossible à établir, il en avait toutefois la conviction.

On l'a dit tout à l'heure, les abattoirs publics se trouvent essentiellement en Wallonie. Vous pouvez vous rendre compte des détournements de trafics qui se sont produits au détriment des abattoirs wallons ! Ce fait a entraîné une stagnation et même une diminution du nombre d'abattages. C'est tellement vrai que même si les troupeaux sont à peu près égaux des deux côtés, on constate un plus grand nombre d'abattages en Flandre qu'en Wallonie. Vous pensez bien que comme on connaît la sévérité des abattoirs publics, on ne présente à l'abattage, en Wallonie, que des animaux dont on est aussi sûr que possible.

Le troisième niveau de contrôle se pratique sur la viande vendue au détail. Ici aussi, les contrôles paraissent insuffisants. Il suffit de se référer au nombre de kilos de viande saisie repris par un de nos collègues lors de la discussion de votre budget, Monsieur le Ministre, pour se rendre compte des faiblesses du contrôle national.

Monsieur le Ministre, je ne peux que m'associer aux questions qui vous ont été posées et vous demander de prendre les dispositions nécessaires pour assurer un véritable contrôle des animaux qui entrent dans les abattoirs et un réel contrôle des viandes à ce niveau.

Pour ce faire, il est temps que nous légiférions pour assurer, comme l'a dit M. Deconinck, l'indépendance totale des fonctionnaires contrôleurs. C'est la condition nécessaire pour échapper à la situation actuelle qui s'avère absolument défavorable tant pour les éleveurs honnêtes et sérieux que pour les consommateurs. (*Applaudissements sur les bancs du FDF-RW.*)

M. le Président. — La parole est à M. Bataille.

M. Bataille. — Monsieur le Président, Monsieur le Ministre, chers collègues, je voudrais m'associer aux paroles de l'interpellateur qui flétrit toutes les irrégularités des confrères experts. S'il est un domaine qui requiert de l'honnêteté et une conscience, c'est bien celui de l'expertise des viandes. En effet, dans chaque cas, il convient de se placer devant sa science et sa conscience. Aussi, chaque fois que j'ai eu l'occasion d'intervenir lors de nominations à un grade supérieur, inspecteur du commerce des viandes ou autre, j'ai insisté sur la capacité de l'intéressé certes, mais surtout sur son honnêteté.

Je voudrais revenir sur le sens réel de certains termes qui ont été employés un peu abusivement. Comme chacun le sait, l'abattoir public doit recevoir tous les animaux qui sont abattus par nécessité. Or, je voudrais faire remarquer à notre collègue M. Van Ooteghem, que dans plusieurs cas, d'ailleurs assez fréquents, le fermier, dont la bête est jugulée en pleine nuit, téléphone à un abattoir public ou à un transporteur et ne trouve personne. S'il s'adresse à un abattoir privé, qui souvent

est dirigé par un indépendant, qui paie de sa personne, ce dernier aura le courage de se tirer du lit et de venir enlever la bête, ce qui permettra d'éviter une perte sèche.

En effet, vous devez savoir que dans chaque cas d'abattage il existe un examen *ante mortem* c'est-à-dire qu'avant la mort, l'expert doit voir l'animal. Quand la bête est jugulée, l'examen *ante mortem* n'est plus possible mais l'expert, comme le règlement le prévoit dans les abattages de nécessité, a l'occasion de pouvoir procéder à un examen bactériologique qui met l'infection en évidence et permet éventuellement de faire saisir la viande.

Cet abattage de nécessité est souvent mal interprété et mal contrôlé. Vous savez probablement, Monsieur Van Ooteghem, puisque dans votre région l'élevage du porc est florissant, que certaines affections sont propres à cet élevage. Je veux parler du *stress* qui surgit chez l'animal de manière très rapide et qui consiste en un arrêt cardiaque ultra-rapide et où l'animal meurt de congestion. On a juste le temps de juguler l'animal, de lui ouvrir la paroi ventrale, de l'éviscérer et de le diriger vers l'abattoir. Ce sont des cas d'abattage de nécessité. Parmi ces cas, très peu d'animaux sont saisis pour la simple raison qu'à la base de l'affection cardiaque il n'y a pas d'infection. Il n'y a pas de cas pathologique, il y a simplement une modification dans la circulation mais une modification importante puisqu'elle entraîne la mort. En tout cas, au point de vue viande, cette situation n'entraîne pas automatiquement la saisie comme vous pourriez le penser.

S'il est des variantes dans les abattages de nécessité, n'oubliez pas que certaines races sont plus fragiles que d'autres. Les races laitières sont plus résistantes que les races viandeuses. Celles-ci sont le résultat d'un déséquilibre voulu de la nature, il y a trop de masse musculaire aux dépens du squelette. Comme vous le savez, il faut respecter la nature, sinon elle se venge sans merci.

Une troisième remarque : dans certaines régions de nombreuses mesures prophylactiques sont prises. J'en veux pour preuve ce que l'on peut observer au niveau d'une clientèle de campagne que je connais. La confiance s'installe entre les propriétaires et les vétérinaires et deux fois par an, souvent six à sept semaines après la mise en prairie et à la rentrée à l'étable, deux traitements vermifuges sont appliqués aux bétail et aux porcs. Des mesures prophylactiques sont prises aussi envers d'autres affections.

Il est normal, dans ces conditions, que celui qui va diriger en général un animal vers un abattoir privé, le dirige en bonne santé tandis que le dirigeant vers un abattoir public, tous les cas sont observés.

Vous avez parlé aussi de la cysticercose. On a dit saisi, mais il faut préciser. Aujourd'hui le traitement des carcasses est reconnu partout. Un traitement par le froid d'une durée de vingt et un jours est appliqué aux carcasses qui peuvent ainsi être consommées. Je tiens à le souligner pour faire une mise au point qui, à mon sens, est très importante.

Vous avez signalé des taux différents d'abattage pour les privés. Cette situation peut exister. Dans certaines régions, il peut y avoir plus ou moins de consommation de viande par personne.

J'aborderai enfin le problème important des anabolisants. En cette matière — et je l'ai déclaré en commission de la Santé publique et en commission de l'Agriculture —, je regrette que la CEE applique la politique de l'autruche. Si la Hollande introduit des réclamations à propos de carcasses de vaches anabolisées, elle ferait mieux de s'inquiéter à propos de deux grands laboratoires, installés aux Pays-Bas, qui vendent en Allemagne, au grand-duché de Luxembourg, en Italie, en France et en Belgique, des produits anabolisants. Qui est à la base des carcasses anabolisées en Belgique ?

Des Hollandais, et je crois qu'il faut le proclamer.

Je veux bien admettre qu'ils viennent saisir nos carcasses de vaches, mais alors, ils ne devraient pas faire « l'autruche » et se cacher la tête sous l'aile.

J'ajoute, et ceci est important, que j'ai déposé une proposition de loi n° 444/1 relative aux anabolisants. Mon but est de voir instaurer une étude en cette matière. On m'a conseillé d'attendre les décisions de la CEE.

Vous connaissez la position de certains pays. L'Angleterre, par exemple, s'oppose à l'emploi des anabolisants. Or, les scientifiques anglais vous le diront, tous les moutons qui sortent d'Angleterre sont anabolisés. Alors, soyons tout de même logiques; ne jouons pas au Judas — il y en a assez autour de nous ! Soyons francs quant à notre position.

Vous avez signalé le danger des anabolisants. Avez-vous lu les dernières statistiques ? Pour ma part, j'ai relevé celles établies par des organismes scientifiques et je les tiens à votre disposition.

L'auteur Reynolds fait les constatations suivantes au point de vue des résidus de l'anabolisant Trenbolone, chez des bœufs traités, abattus

après 63 jours : dans le muscle 0,3 nanogramme, dans la graisse, 0,2 ng/g, dans le rein, 0,1 ng/g, dans le foie, 0,4 ng/g; dans les urines, le taux n'a pas été mesuré.

Pour ce qui est des résidus de l'anabolisant Zeranol, chez les bœufs traités, on constate les taux suivants : dans le muscle, taux inférieur à 0,1 nanogramme.

Je fais ici une parenthèse : je suppose que vous situez la valeur du nanogramme. Vous connaissez le gramme; ajoutez à droite de l'unité gramme neuf zéros et vous obtiendrez le nanogramme. Si l'on compare cela à la pilule distribuée dans toutes les pharmacies, soyez bien tranquilles, vous pouvez manger pendant longtemps de la viande de bœufs ou veaux traités avant d'arriver au taux généralement critiqué.

Je tiens encore d'autres statistiques à votre disposition. Cependant, je voudrais dire qu'il faut se garder de critiquer systématiquement certains produits et d'affirmer qu'ils sont nocifs et cancérogènes et peuvent provoquer certains troubles. Evidemment, ces cas existent et je le reconnais. C'est d'ailleurs la raison pour laquelle il serait souhaitable de légiférer en cette matière, ce qui empêcherait un commerce abusif et sans contrôle. Aujourd'hui, il est impossible de demander aux producteurs, alors que les prix de revient augmentent beaucoup plus vite que les prix de vente, de renoncer aux moyens modernes de production, à condition qu'ils ne soient pas nuisibles pour la santé. Leur situation est, je le répète, difficile. Si leurs produits sont valables et, bien entendu, inoffensifs, ils doivent pouvoir les vendre.

Je tenais à faire cette mise au point. (*Applaudissements sur les bancs de la majorité.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Vanhaverbeke.

De heer Vanhaverbeke. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, de interpellatie van de heer Van Ooteghem geeft ons de gelegenheid hier een korte uiteenzetting te houden.

Ik ga akkoord met de heer Van Ooteghem wat betreft het parlementair recht op informatie. Ik ga ermee akkoord dat de volksgezondheid een materie is waar geen halve maatregelen kunnen worden geduld, dat de wet moet worden toegepast en dat de diensten moeten werken en de ambtenaren hun plicht moeten doen.

Neem mij niet kwalijk, Mijnheer Van Ooteghem, maar ik heb met zorg, verwondering en op een bepaald ogenblik, laat ik eerlijk zijn, zelfs met woede uw uiteenzetting aanhoord omdat ik meen dat de producenten en de mensen die het eerlijk menen door een dergelijke toon en door verspreiding van zaken die worden veralgemeend inderdaad het slachtoffer zullen worden.

Ik ga niet in op het inhoudelijke van de interpellatie, daar zal de minister wel op antwoorden. Ik vind het echter jammer dat de openbare vergadering van de Senaat voor dergelijke zaken wordt gebruikt. Ik zou liever zien dat de openbare vergaderingen zouden worden gebruikt om te zien hoe wij samen kunnen werken voor de bestaansmogelijkheden van onze mensen en voor de moeizaam verworven uitvoer.

Ik vind het jammer dat men ingaat op modewoorden en dat van relatief onschuldige zaken, zoals lintwormen, als het ware spoken worden gemaakt. Zoals de heer Bataille hier zeer duidelijk aantoonde — hij sprak over duizendsten van een gram — worden ook van hormonen moderne spoken gemaakt. Wij moeten al deze gegevens toch sterk relativeren.

Het was zeer interessant te vernemen dat een bepaalde professor gedurende vele jaren geen kalfsvlees meer eet.

Ik zou hem twee zaken willen zeggen :

Ten eerste, er zijn weinig mensen die hormonen kunnen produceren, en liever dan honderdduizend boeren op te sporen die alleen door het feit dat zij boer zijn verdacht worden van hormonenmisbruik, zou men beter naar de producenten van hormonen zoeken;

Ten tweede, als die professor graag kalfsvlees eet zou hij beter de ook giftige lucht van zijn laboratorium eens verlaten en de boerenbuiten opgaan, waar hij genoeg mensen zou tegenkomen die hem met beroeps- en beroepsfierheid kalfsvlees kunnen aanbieden buiten en boven alle verdenking.

Namens de ernstige producenten, de ernstige tussenpersonen, de ernstige keurders en de ernstige ambtenaren vind ik het jammer dat wij hier aanleiding geven tot veralgemeende beschuldigingen aan het adres van deze mensen.

Wij, CVP-mandatarissen, hernieuwen ons vertrouwen in de minister die bij de bespreking van het wetsontwerp in verband met de reorganisatie van de veterinaire keuring bewezen heeft met deze zaken ten eerste begaan te zijn. Wij stellen volledig ons vertrouwen in hem en wij hopen dat deze interpellatie, toch positieve gevolgen zal hebben, al zeg ik niet dat geen enkel element vatbaar zou zijn voor ernstige discussie, en al vrees ik ten eerste dat ze in de openbare opinie verkeerde reacties of verkeerde berichtgeving kan verwekken. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

sie, en al vrees ik ten eerste dat ze in de openbare opinie verkeerde reacties of verkeerde berichtgeving kan verwekken. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan minister Dhoore.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, in tegenstelling met de heer Vanhaverbeke ben ik niet woedend en ben ik ook niet ongelukkig om deze interpellatie en de interessante inbreng van andere senatoren.

U heeft volkomen gelijk, Mijnheer Vanhaverbeke, wanneer u zegt dat wij in dit Parlement mede de faam en tevens de kostwinning van zoveel duizenden mensen moeten helpen beveiligen. Wij moeten derhalve de verkeerde praktijken aanklagen, bestrijden en uitroeien. Ik meen dat dit de bedoeling was van uw betoog, Mijnheer Vanhaverbeke, en ook van de heren Van Ooteghem, De Coninck, Neuray en Payfa.

Persoonlijk ben ik gelukkig dat dit debat hier kan plaatsvinden. Op het einde van mijn betoog zal ik trouwens een concrete suggestie doen. Van meet af aan wil ik er wel op wijzen dat deze interpellatie en de uiteenzettingen die in dit verband werden gehouden, ten overvloede hebben bewezen dat werk moet worden gemaakt van de hervorming van de vleeskeuring.

Dans une interruption, j'ai déjà dit que j'estimais qu'il fallait retirer les amendements qui ont été présentés à la Chambre. Je compte le faire le plus vite possible, plus précisément dès la semaine prochaine. Je reviendrai sur ce point dans quelques instants.

Ik zou graag vooraf drie beschouwingen willen maken om daarna in zes punten te antwoorden op de gestelde vragen en meteen onze plannen voor de toekomst mede te delen, om tenslotte een conclusie te formuleren.

Het aanklagen van wantoestanden en het spreken over misbruiken mag niet worden veralgemeend. De heer Vanhaverbeke heeft dit in zijn betoog terecht gerelativeerd.

Ik ben ervan overtuigd dat de reglementering op de voedingsmiddelen in België behoorlijk streng is en dat de inspectiediensten in het algemeen goed werk leveren, ook op het gebied van de vleeskeuring. Op dat terrein zijn er wel organisatorische aanpassingen nodig. ... maak hier allusie op een wetsontwerp waarop ik straks nog zal terugkomen.

De kwaliteit van de voedingsproducten is ook op sanitair gebied goed. Er worden veel vleesproducten geëxporteerd, met name ook varkensvlees. Deze export zou onmogelijk zijn zonder waarborg van de kwaliteit, want, zoals u weet, worden door sommige buurlanden, importlanden van Belgisch vlees, zeer strenge voorwaarden opgelegd.

Ik kan u in elk geval stellig verzekeren dat telkens wanneer concrete feiten worden gesignaleerd die zouden wijzen op misbruiken, wantoestanden of onvoldoende waarborgen, een streng onderzoek wordt gedaan, met desgevallend strenge sancties.

De heer Van Ooteghem wees op wat hij noemde sensationele verschillen in de statistische gegevens betreffende de vleeskeuring. Ik zal deze cijfers niet tegenspreken, zij komen trouwens voor een groot stuk, zoals de heer Van Ooteghem het signaleerde, uit mijn departement. Er kunnen nochtans veel factoren worden aangehaald om deze verschillen in een andere context te plaatsen en ze, althans gedeeltelijk, uit te leggen.

Aldus zijn de resultaten van de keuring afhankelijk van de diersoort die in de slachthuizen wordt geslacht.

De heer Van Ooteghem. — Ik heb alleen over runderen gesproken.

De heer Dhoore, Minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid. — Inderdaad, maar uw parlementaire vraag was meer algemeen opgevat. Ik zal hierop zo dadelijk terugkomen.

Het statuut van het slachthuis kan eveneens een rol spelen : bepaalde slachthuizen mogen geen noodslachtingen aanvaarden, terwijl in de andere slachthuizen sommige personen die gespecialiseerd zijn in de handel in noodslachtingen, geregelde klanten zijn. De aard van de mesterij of de fokkerij is eveneens van belang. Slachtingen op naam van particulieren komen hoofdzakelijk voor in landelijke streken. Terloops wil ik erop wijzen dat deze slachtingen niet noodzakelijk een frauduleus karakter hebben. Ook daarop kom ik nog terug.

Het is mij echter niet duidelijk welk besluit de geachte interpellant suggereert of trekt uit deze vaststellingen. Indien de cijfers geciteerd worden om de noodzaak van de hervorming van de veterinaire keuring te bewijzen, kan ik duidelijk zijn en zeggen dat ik, zoals u, daarvan voorstander ben.

Mijnheer Van Ooteghem, u doet het voorkomen alsof mijn departement onwillig gegevens verstrekt, of zelfs weigert te verstrekken, aan leden van het Parlement en dat de verantwoordelijke minister weigert

aan het Parlement uitleg te verschaffen. Ik verzeker de Hoge Vergadering dat ik het grootste belang hecht aan het goed functioneren van de parlementaire controle, ook via de procedure van de schriftelijke vragen en antwoorden. Ik wil er nochtans de aandacht op vestigen dat er de jongste maanden — en niet alleen op het gebied van de vleeskeuring — veel gedetailleerde gegevens worden gevraagd en gegevens van statistische aard.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, ik nodig u uit het bulletin van *Vragen en Antwoorden* van Kamer en Senaat, onder meer wat mijn departement betreft, te raadplegen. U zal vaststellen dat in een aantal gevallen het zeer veel administratief werk meebrengt om op de vragen te kunnen antwoorden. Ik had een aantal voorbeelden genoteerd, maar ik nodig u uit dit zelf te controleren. U zal vaststellen dat het dikwijls zeer moeilijk is om te antwoorden. Wij zijn niet altijd uitgerust om dit werk te doen, ten onrechte natuurlijk in vele gevallen. Wij zijn op het niveau van het centraal bestuur niet georganiseerd om op alles en nog wat een antwoord te kunnen verstrekken.

Wanneer u het voorbeeld aanhaalt, Mijnheer Van Ooteghem, van een ambtenaar die u zou hebben meegedeeld dat hij op een week tijd het antwoord had kunnen klaarmaken op één van de vragen, dan wil ik dat wel aannemen. Ik heb die ambtenaar natuurlijk niet persoonlijk ondervraagd. Dat bewijst echter dat men iemand een volle week moet inzetten om het antwoord op één vraag te geven. Ik trek dus het recht om deze vragen te stellen niet in twijfel, ik stel alleen vast dat onze controlediensten, ook in hun administratieve verwerking, en onze diensten in het algemeen, die zo reeds onderbezet zijn — daar wil ik de nadruk op leggen — een belangrijk deel van hun tijd moeten besteden aan zaken waaraan ik, zoals u, veel belang hecht, maar waarvan u moet weten dat er bepaalde gevolgen op het vlak van de efficiëntie van de dienst aan verbonden zijn.

Welke zijn nu de zes plannen voor de toekomst.

Ten eerste, is er het wetsontwerp.

Mijnheer Deconinck, u weet dat het oorspronkelijk wetsontwerp ook bestond uit een luik « organisatie », namelijk de planning op het stuk van de slachthuissector. Men heeft nochtans geoordeeld dat de evolutie die sindsdien heeft plaatsgehad een dergelijke programmatie niet meer noodzakelijk maakt. Wij hebben dit trouwens besproken wanneer wij in de commissie dit wetsontwerp langdurig hebben behandeld.

Inderdaad werd reeds vóór 1970 een eerste ontwerp ingediend. Ik heb enkel de verantwoording voor mijn beleid. Ik heb bij mijn aankomst op het departement onmiddellijk werk gemaakt van een totaal nieuwe tekst die ik bij de Senaat heb ingediend op 10 oktober 1978. De procedure van de verenigde commissies werd gevolgd, met name de commissies voor de Landbouw en voor de Volksgezondheid. Zoals u weet, is deze procedure niet zo eenvoudig. De gezamenlijke commissies hebben het ontwerp grondig onderzocht in acht vergaderingen. Het wetsontwerp werd door de Senaat in openbare vergadering op 6 maart 1980 goedgekeurd, ruim een jaar na het indienen van het ontwerp.

Ik kan u verzekeren dat ik mij neerleg bij de organisatie van de werkzaamheden van Kamer en Senaat, maar dit heeft voor mij betekend dat ik aan de behandeling van dit ontwerp volledige prioriteit heb moeten geven en dat ik in grote mate heb moeten aandringen om het wetsontwerp erdoor te krijgen binnen deze tijdsspanne.

Het spijt mij dat de werkzaamheden in de Kamer trager zijn verlopen, omwille van de regeringswisseling en omwille van de tijd die men daarmee verloren heeft.

Sinds ik opnieuw op Volksgezondheid ben, heb ik erop aangedrongen dat men zo spoedig mogelijk dit wetsontwerp opnieuw ter hand zou nemen. Ik geef toe dat er in de nieuwe regering een bepaalde aarzeling was over de competentie, maar ik heb gevraagd dat men daar zou overheen stappen.

Volgende week zal dit ontwerp worden behandeld in de Kamercommissie. Ik kan natuurlijk de Kamer niet het recht ontzeggen om wijzigingen aan te brengen aan de tekst die door de Senaat werd goedgekeurd, maar ik zou willen vragen dat de verschillende fracties, die de regering steunen, hun collega's in de Kamer zouden overtuigen dat men wel een goede gedachtenwisseling zou moeten hebben — daarvoor volstaan enkele vergaderingen — maar dat men toch de tekst *ne varietur* zou aannemen.

De amendementen waarvan werd gesproken, zullen worden ingetrokken. Ik hoop dat vóór Pasen — maar dit is misschien een vrome wens — of zeker direct na Pasen dit wetsontwerp door de Kamer zal worden goedgekeurd zodat ik onmiddellijk werk kan maken van de uitvoering. Dit is de meest plechtige verklaring die ik hier wil afleggen. Zij moet meteen ook het bewijs zijn van de ernst waarmee ik deze materie behandel en ook van de ijver waarmee ik aan de behandeling van dit ontwerp, niettegenstaande andere belangrijke ontwerpen, prioriteit wil geven.

Ten tweede, ik heb onlangs een ontwerp aan de Ministerraad voorgesteld betreffende het probleem van de slachtingen op naam van particulieren. De Ministerraad heeft dit ontwerp op 6 februari 1981 aangenomen. De tekst hiervan is nu in onderzoek bij de Raad van State. Dit ontwerp strekt ertoe slachtingen door particuliere personen te verbieden, behalve voor landbouwers. Landbouwers en andere personen die zelf varkens, schapen en geiten kweken, zullen mogen doorgaan deze dieren op de hoeve te slachten voor zover het vlees voor eigen consumptie bestemd is en niet aan derden verkocht wordt. Bovendien zullen zij de mogelijkheid behouden deze dieren, evenals kalveren, koeien enz. te doen slachten in een slachthuis, voor zover het de bedoeling is daarmee in de eigen gezinsbehoeften te voorzien.

Anderdeels wil het ontwerp het onmogelijk maken dat in de slachthuizen het dier wordt aangegeven op naam van particulieren. Op deze wijze zal een eind kunnen worden gemaakt aan oneerlijke concurrentiepraktijken en aan het ontduiken van belastingen.

Ten derde, de reglementering op de voedingsmiddelen onder meer betreffende de vleeskeuring wordt ondertussen ook verder aangevuld. Weldra verschijnt er een besluit betreffende de vleesuitsnijderijen zodat niet alleen de exportbedrijven maar ook de uitsnijderijen die voor de binnenlandse markt werken aan een strengere reglementering zullen zijn onderworpen.

Er is ook een ontwerp van besluit betreffende het diepvriesvlees in voorbereiding. De tekst hiervan wordt op 23 maart 1981 door een adviescomité onderzocht zodat deze nieuwe reglementering ook binnen enkele weken zal kunnen worden gepubliceerd.

Ten vierde, meer bepaald betreffende de controle op de hormonen, ziehier de resultaten van de controleacties die worden gevoerd :

- De mestvarkens werden gedurende enkele maanden scheikundig onderzocht met negatief resultaat;

- De mestkalveren werden histologisch onderzocht en op dit ogenblik zijn alle mestkalveren negatief ! Het aanhouden van dit histologisch onderzoek is zeker nodig om te vermijden dat de hormonale producten die met deze methoden kunnen worden opgespoord, opnieuw zouden worden gebruikt;

- Bij ingevoerd vlees werden een paar positieve uitslagen vastgesteld;

- Onderzoek van slachtrunderen met scheikundige methode : hier worden geregeld positieve gevallen vastgesteld; gezien het geringe aantal onderzoeken kunnen hier geen representatieve percentages naar voren worden gebracht, ook al omdat de monsterneming gebeurt bij verdachte dieren.

Hier bestaat nog een reëel probleem en het aantal analyses moet worden opgedreven. Zulks blijkt echter alleen mogelijk te zijn door het toepassen van nieuwe onderzoeksmethoden. Het blijkt dat sommige landen, onder meer Nederland, een groter aantal analyses doen maar dan volgens de RIA-methode, waarover sommige twijfels bestaan, gesteund op het aanwenden van radioisotopen.

De methode is in de praktijk zeer interessant omdat zij eenvoudiger en sneller is en vooral op grote schaal kan worden uitgevoerd. Ik heb verleden week een onderhoud gehad met mijn Nederlandse collega minister Ginjaar. Wij hebben besloten over te gaan tot de uitwisseling van gegevens en ook van methoden. Zulks zal het mogelijk maken vrij onmiddellijk het aantal controles gevoelig op te drijven.

Ten vijfde, telkens wanneer positieve resultaten worden vastgesteld, wordt het parket hierover ingelicht zodat met alle middelen kan worden overgegaan tot het vaststellen van overtredingen. Ik heb nu ook beslist deze gegevens onmiddellijk door te geven aan de inspectiediensten van Landbouw zodat deze op de bedrijven zelf onderzoeken kunnen doen onder meer betreffende de aanwezigheid van hormonale stoffen. De handel in deze producten is aan een strenge reglementering onderworpen : het bezit van hormonale producten is verboden behalve wegens therapeutische doeleinden.

Deze reglementering, die dateert van 1974, zal worden gewijzigd om de controles efficiënter te maken. De tekst van het wijzigend ontwerp werd een tiental dagen geleden aan mijn collega van Landbouw overgezonden. Het is dus geen ver vooruitzicht meer.

Tenslotte moet een fundamentele aanpak van het probleem van de hormonen op Europees niveau gebeuren. Een ontwerp van richtlijn is in bespreking bij de EG-Commissie, en de diensten van het departement van Landbouw en Volksgezondheid zijn met elkaar in voortdurend overleg. Het ontwerp slaat op de handel in deze producten, het gebruik ervan evenals op de controles van residu's in het vlees. Zonder een harmonisering op Europees vlak van deze verschillende aspecten wordt niet alleen een concurrentievervalsing in stand gehouden maar vooral stelt men de nationale inspectiediensten voor vrijwel onmogelijke opdrachten ten aanzien van de sanitaire waarborgen voor de ingevoerde vleesproducten.

Mijnheer de Voorzitter, Dames en Heren, u zult hebben vastgesteld dat ik sommige concrete vragen van senator Van Ooteghem heb beantwoord en dat ik er andere niet heb beantwoord of dan slechts gedeeltelijk. De tekst van de acht vragen die de interpellant mij heeft gegeven, was niet altijd zeer precies.

Ik heb het gevoelen, na de verschillende zeer deskundige uiteenzettingen te hebben gehoord, dat het wenselijk is dit debat vandaag niet te sluiten. Ik ben van oordeel dat het in de eerste fase meer tijd in beslag moet nemen dan die welke normaal in openbare vergadering voor zulke onderwerpen wordt uitgetrokken. Ik zou zeker een nieuw debat in deze vergadering niet willen vermijden. Ik meen dat het goed is, zelfs met een positieve klank, Mijnheer Vanhaverbeke, wat toch ook uw zorg was, dit probleem in het openbaar te bespreken derwijze dat ook de publieke opinie klaar ziet in die materie. Het zou nuttig zijn een andere procedure te volgen in verband met dit onderwerp. Ik heb daarover reeds bepaalde ideeën. Ik wil die alleen nog uittesten op hun realiteitskarakter.

Het verdient aanbeveling in een bepaalde vorm tot een gezonde constructieve confrontatie op het binnenlandse vlak over te gaan tussen al de parlementsleden die bezorgd zijn om de gezondheid van de bevolking die zij vertegenwoordigen en degenen die, in welke hoedanigheid ook, betrokken zijn bij deze belangrijke sector.

In de eerste plaats zijn er mijn eigen verantwoordelijke ambtenaren. Zij willen ook de kans krijgen, waar zij dit niet kunnen doen op deze tribune, een tegensprekelijk debat te houden en rustig en positief deze zaak verder uit te diepen.

Mijnheer de Voorzitter, ik deel de zorg van de heer Van Ooteghem en van de andere sprekers. Ik ben ervan overtuigd dat op dit gebied niet alles in orde is. Ik heb dat reeds buiten deze vergadering verklaard. Ik zeg hier niet het tegenovergestelde. De controle is in ons land momenteel niet voldoende streng genoeg, hoewel wij over een goede wetgeving en een goede reglementering beschikken.

Het is mijn verantwoordelijkheid en het is onze gemeenschappelijke zorg om daar verbetering in te brengen.

Men heeft hier in de eerste plaats gepleit voor een snelle aanpassing van onze wetgeving die inderdaad spoedig kan worden gewijzigd. We zullen dan ongetwijfeld een stap verder staan op de weg naar een betere, een efficiënter en een doelmatiger organisatie van de keuringen die moeten plaatsvinden.

Ik wil waarschuwen voor onnodige dramatisatie en, zoals de heer Vanhaverbeke, de zaak enigszins relativeren opdat men niet de indruk zou wekken dat elke kilo vlees die in ons land wordt verkocht, verdacht of besmet zou zijn. Niets is minder waar en dit blijkt trouwens ook uit de cijfers. Ik geef toe dat niet alles perfect is. Er zijn echter vele ernstige mensen in deze sector, in ons land en elders, werkzaam die ons vertrouwen moeten genieten. Ons vertrouwen in hen rechtvaardigt tevens onze waakzaamheid tegenover degenen die niet altijd evenveel beroepsernst en -geweten aan de dag leggen.

Tenslotte wil ik u uitnodigen om dit debat op het technische en politieke vlak binnenkort verder te zetten. (*Applaus op de banken van de meerderheid.*)

De Voorzitter. — Het woord is aan de heer Van Ooteghem.

De heer Van Ooteghem. — Mijnheer de Voorzitter, Mijnheer de Minister, geachte collega's, nog een heel kort wederwoord.

Mijnheer de Minister, u hebt zich beroepen op de materiële onmogelijkheid om bepaalde parlementaire vragen te beantwoorden. Zoals ik reeds zegde, weigert u echter ze te beantwoorden. Uw collega Califice belooft dit wel te doen. Dit is een wezenlijk verschil.

Ik dring aan op de publicatie van de formulieren IVH/47 en de voorlegging ervan aan het Parlement. Op deze formulieren wordt aangegeven hoeveel dieren er jaarlijks per slachthuis worden afgekeurd en om welke redenen. Het gaat hier om zo'n 200 formulieren voor heel België. Indien men de gegevens van deze formulieren op computer zou zetten met 5 jaar terugwerkende kracht, zou men onmiddellijk kunnen zien dat de beschuldiging die ik hier heb geuit, juist is. Er bestaan « veilige » slachthuizen, waar men sinds jaren niet meer afkeurt. Een afkeuring op 5 000, 6 000 of 7 000 dieren in een slachthuis is toch niet normaal. De verschillen tussen de slachthuizen onderling zijn soms zo enorm dat zij erop wijzen dat in bepaalde slachthuizen er geen ernstige controle gebeurt. Door het op computer zetten van de IVH/47-formulieren zou men de slachthuizen waaraan aandacht moet worden besteed, onmiddellijk kunnen opsporen.

Aan de critici, zoals de heren Vanhaverbeke en Bataille, zou ik het volgende willen zeggen: laten we toch niet beweren dat lintwormen of hormonen niet zo erg zijn. De aanwezigheid ervan in vlees is bij wet verboden. Wij kunnen toch niet toelaten dat de keurder de wet interpreteert. Hij moet de wet enkel toepassen en bijgevolg dieren met lint-

worm bijvoorbeeld eerst doen diepvriezen en dan pas voor verbruik vrijgeven. Hij mag niet bepalen wat al dan niet gevaarlijk is.

Mijn interpellatie was uiteraard niet gericht tegen de eerlijke veehandelaars en keurders, maar wel tegen de bestaande misbruiken. Deze mensen hebben er trouwens alle belang bij dat deze misbruiken worden uitgeroeid. Mijn interpellatie was gericht tegen die slachthuizen waar slechts 1 op 7 000 dieren wordt afgekeurd. Met mijn interpellatie zou toch iedereen akkoord moeten gaan.

Tenslotte wil ik de Minister danken voor zijn positief antwoord. Ik moet eerlijk zeggen dat het mij aangenaam heeft verrast. Ik zal mij zeer gelukkig achten indien mijn interpellatie ertoe bijdraagt om het ontwerp van wet tot veterinaire keuring een paar dagen vroeger door het Parlement te sluiten en aldus bepaalde misbruiken te doen ophouden.

De Voorzitter. — Tot besluit van deze interpellatie heb ik twee moties ontvangen.

De eerste, ingediend door de heren Capoen en Maes, Mevr. Bernaerts en de heer Neuray luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Van Ooteghem over de ongehoorde wantoestanden op het gebied van de vleeskeuring en de gevaren hiervan voor de volksgezondheid, en het antwoord van de minister,

Verzoekt de regering onmiddellijk het nodige te doen om de vleeskeuring te saneren. »

De tweede, ingediend door de heren Mesotten, De Rore en Flagthier, luidt:

« De Senaat,

Gehoord de interpellatie van de heer Van Ooteghem en het antwoord van de minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid,

Gaat over tot de orde van de dag. »

« Le Sénat,

Ayant entendu l'interpellation de M. Van Ooteghem et la réponse du ministre de la Prévoyance sociale et de la Santé publique,

Passe à l'ordre du jour. »

Nous procéderons, au cours d'une prochaine séance, au vote sur l'ordre du jour pur et simple, qui bénéficie de la priorité.

Wij zullen, tijdens een volgende vergadering, stemmen over de eenvoudige motie, die de voorrang heeft.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

INTERPELLATIONS — INTERPELLATIES

Demandes — Verzoeken

M. le Président. — Le bureau a été saisi des demandes d'interpellations suivantes de M. Roland Gillet:

1° Au ministre des Finances sur « la nécessité de combler le vide juridique créé par l'arrêt de la Cour d'appel de Bruxelles, relatif à l'application de la loi de 1935, sur la sécurité du système bancaire belge »;

2° Au ministre des Finances sur « ses déclarations, faites à l'extérieur du Parlement, au sujet de la situation financière de la Belgique, la nécessité d'informer d'abord le Parlement, et les responsabilités de cette situation ».

Het bureau heeft de volgende interpellatieverzoeken ontvangen van de heer Roland Gillet:

1° Tot de minister van Financiën over « de noodzaak om het juridisch vacuüm op te vullen dat ontstaan is naar aanleiding van het arrest van het Hof van beroep van Brussel omtrent de toepassing van de wet van 1935 over de veiligheid van het Belgische bankwezen »;

2° Tot de minister van Financiën over « zijn verklaringen, afgelegd buiten het Parlement, met betrekking tot de financiële toestand van België, de noodzaak om allereerst het Parlement in te lichten en de verantwoordelijkheden in dezen ».

La date de ces interpellations sera fixée ultérieurement.

De datum van die interpellaties zal later worden bepaald.

VOORSTELLEN VAN WET — PROPOSITIONS DE LOI

Indiening — Dépôt

De Voorzitter. — De heer Van Herreweghe heeft ingediend een voorstel van wet tot wijziging van de artikelen 7, 74, 75 en 78 van de gemeentekieswet.

M. Van Herreweghe a déposé une proposition de loi modifiant les articles 7, 74, 75 et 78 de la loi électorale communale.

De heren Dalem en van Waterschoot hebben ingediend een voorstel van wet houdende wijziging van de wet van 24 december 1980 tot instelling van een bijzondere toelage voor de bevordering van nieuwbouw en vernieuwbouw van woningen.

MM. Dalem et van Waterschoot ont déposé une proposition de loi modifiant la loi du 24 décembre 1980 instaurant un subside spécifique en vue de promouvoir la construction et la rénovation d'habitations.

De heer De Seranno heeft ingediend een voorstel van wet tot wijziging der auteurswet van 22 maart 1886 op het stuk van de reprografie.

M. De Seranno a déposé une proposition de loi modifiant en ce qui concerne la reprographie, la loi du 22 mars 1886 sur le droit d'auteur.

Deze voorstellen van wet zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Ces propositions de loi seront traduits, imprimés et distribués.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

PROPOSITIONS DE LOI — VOORSTELLEN VAN WET

Retrait — Intrekking

M. le Président. — M. Tilquin a fait connaître au bureau qu'il désire retirer sa proposition de loi tendant à interdire, en région wallonne, pour une durée de deux ans, les autorisations de bâtir ou de lotir en vue d'établir des parcs résidentiels ou de camping ou des villages de vacances.

De heer Tilquin heeft het bureau medegedeeld dat hij zijn voorstel van wet houdende verbod om in het Waalse gewest voor de duur van twee jaar bouw- of verkavelingsvergunningen uit te reiken voor verblijfsparken, kampeerterreinen of vakantie dorpen wenst in te trekken.

De heer Jorissen heeft het bureau medegedeeld dat hij wenst in te trekken zijn voorstellen van wet :

- 1° Tot opschorting van de lopende ruilverkavelingsprocedures in het Vlaamse land;
- 2° Tot aanvulling van het Boswetboek;
- 3° Tot het vermijden van geluidshinder in bewoonde gebouwen;
- 4° Tot invoering van een rijksregister van onroerende goederen.

M. Jorissen a fait connaître au bureau qu'il désire retirer ses propositions de loi :

- 1° Portant suspension des procédures de remembrement à l'amiable en cours en pays flamand;
- 2° Complétant le Code forestier;
- 3° Organisant la lutte contre le bruit dans les immeubles habités;
- 4° Instaurant un registre national des biens immobiliers.

De heer Deleecq heeft het bureau medegedeeld dat hij zijn voorstel van wet tot beperking van het verbruik van schadelijk snoepgoed wenst in te trekken.

M. Deleecq a fait connaître au bureau qu'il désire retirer sa proposition de loi limitant la consommation de friandises nuisibles à la santé.

Mevr. De Loore-Raeymaekers heeft het bureau medegedeeld dat zij haar voorstel van wet tot invoering van een individueel herkenningmerk voor ruiters wenst in te trekken.

Mme De Loore-Raeymaekers a fait connaître au bureau qu'elle désire retirer sa proposition de loi créant une marque d'identification pour cavaliers.

De heer van Waterschoot heeft het bureau medegedeeld dat hij zijn voorstel van wet tot aanmoediging van het verwerven van een woning door een tijdelijke tegemoetkoming in de hypotheek last van sommige leningnemers wenst in te trekken.

M. van Waterschoot a fait connaître au bureau qu'il désire retirer sa proposition de loi tendant à encourager l'acquisition d'une habitation par l'octroi d'une intervention financière temporaire dans la charge hypothécaire de certains emprunteurs.

Ik stel u dus voor deze voorstellen van wet van onze agenda af te voeren.

Je vous propose, dès lors, de rayer ces propositions de loi de notre ordre du jour. (*Assentiment.*)

Il en sera donc ainsi.

Hiertoe is besloten.

Dames en Heren, hiermee zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Le Sénat se réunira mercredi prochain, le 11 mars 1981, à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw woensdag 11 maart 1981, te 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(*La séance est levée à 17 h 25 m.*)

(*De vergadering wordt gesloten te 17 u. 25 m.*)

1062